

don't know

15 11087 22 Sep 1932

3L

00211, N28KM

N32.5.37

188912

கலாநிலயம்

A Literary Weekly

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்.

வருஷ சந்தா

உள் நாடு ரூ. 7 8 0

புற நாடு ரூ. 9 8 0

காரியாலயம்:—

வேளாளர் தெரு,

புரசைபாக்கம், சென்னை.

Vol 5.]

1932 ஞா செப்டம்பர் மீ 22உ

[No. 37

பொருளடக்கம்.

1. தலைங்கம் (Leader)	721	6. ஜூலியஸ் ஸீஸர் (அங்கம் 4. களம் 3.)	
2. ஷெல்லி—(மேகம்). P. C. ஜயவேலு	723	ஷெக்ஸ்பியர் நாடகம்	729
3. நம்மாழ்வார் வைபவம் (3-ம் பத்து, 8-ம் தசகம்) K. இராஜகோபாலாச்சாரியார் B.A., B.L.,	725	7. பொதிகைக் கண்டு (பலபொருட் பெயர்த் தொகுதி) S. வையாபுரிப் பிள்ளை B.A. B.L.	732
4. தமிழ்ப்பாடம்		8. அப்பர் (64 கலைகள்—தர்க்கம்)	
நளவெண்பா - கல்தொடர்காண்டம்	726	E. N. தணிகாசல முதலியார் B.A. B.L.	734
5. திருக்குறள் நீதி (இல்லறவியல்)		9. கம்பராமாயணம் (மாரீசன் தைப்படலம்)	
A. இராமலிங்கம்	728	T. N. சேஷாசலம். B.A. B.L.	735
		10. வர்த்தமானம்	739

கலாநிலயம்

விருப்பமும் கருவியும் 12.

எனின், விரும்பப்படுவது யாதென்றெண்ணுங்கருத்தின்றியே வினிற்ருச் சிலவற்றை வேண்டுமென்றும். வேண்டாவென்றும் இகல்வதனிலும் இழுக்குமற்றெதனிலும் காண்டலரிது. செயப்படுபொருள் யாதென்று தேர்ந்தபின் னன்றோ அதற்கிது கருவியாய் அமையுமோ அமையாதோ வென்று ஆராய்வதற்கியலும்? இத்துணை எளியவோர் செய்தி தன்னைத் தெரிவித்துக்கொள்ளாமல் கரந்திருக்கின்ற கைதவம் என்னையோவெனின், அன்னதற்குரிய காரணம், பண்படா மாறுட இயற்கையின் ஆழத்தில் கிடந்துறைத்திருக்கின்றது. இதனைத் திருவள்ளுவர்,

சிறியா நுணர்ச்சியு ளில்லைப் பெரியாரைப்

பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு

என்னுங் குறளில் இணையிலா நுணுக்கமுடன் எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றனர். நம் நாட்டிலும் மேனாடுகளிலும் தத்துவவுணர்வுடைய வித்தகர்கள் வாழ்க்கை முறையினைவகுத்துரைத்தமொழிகளைப் பேணிகொள்வதற்கு அஞ்சி, தம்முடைய அறியாமையைத் தாமே அறிந்துகொள்ளும் வகையற்று உழல்கின்ற தம்போன்ற சிற்றினத்தையே சுற்றமாய்ச் சூழ்ந்துகொள்கின்ற பரிபவம் எந்நாளிலும் இந்நாள் மிகவும் அதிகமாய் மக்களைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கின்றது. பெரியோரைப் பார்க்கப் பார்க்கச் சிறியோர்க்குத் தம்சிறுமை அதிகமாய்த் தோன்றத்தலைப்படுமாதலால், அக்கையதோற்றத்தைக் காண நானி, தம் சிறுமைநினைவை மற்றைய சிற்றினத்தவர் இடையே மூழ்கி மறக்கமுயல்கின்றவோர் அற்பச் சூழ்ச்சியால் இந்தநிலைமை நோக்கின்ற தென்பதற்கு அவரவர் நெஞ்சமே நல்குங் கரி. ஆதலால் அதற்குரிய கருவியை மயங்கலாகாது. இதற்கு,

ணம் யாவதாயினும் ஆகுக. பெரியோர், வாழ்க்கைக்கோர் குறிக்கோளாய் விருப்பத்திற்கு வித்திடுவார்; சிறியோர் ஆசைகாட்டி ஆரவாஞ்செய்வார். விருப்பமும் ஆசையும் ஒருபொருளனவேனும் இந்தக் கட்டுரையின்பொருட்டு அவ்விருசொற்களைச் சிறிதுவேறுபடக் கருதவேண்டும்.

ஒருவன் பணத்திற்கு ஆசைப்படுகின்றான். ஆயினும் அவன் விரும்புவது பணமே யல்லாமல் அப்பணத்தினின்றும் வேறாய்தொன்றாகும். பணத்தால் தான் துயக்கலாம் என்று அவன் கருதுகின்றவைகளன்றோ அவனது விருப்பம் என்பதற்குரியன. அவைதாம் இன்ன இன்னவைகளென்று தெளிவடைந்து தோன்றலாம், அல்லது தெளிவின்றிக் குழம்பிக்கிடக்கலாம். அது எவ்வாறாயினும், ஆசைப்படும் பணமானது ஒரு கருவியின் அளவேயாய் அவன் கருத்தில் நிகழவேண்டும். இவ்வாறன்றி அவ்வாசையே ஒருவனுக்கு விருப்பமுமாய் முடிந்ததாயின் அவனைத்தான் வச்சையன் என்றும் உலோபியென்றும் கருமியென்றும் இகழ்கின்றோம். கருவிக் கவாவும் ஆர்வத்திடையே விருப்பத்தை மறந்திழந்த மதியிலி அவன். அரசியலமைப்பு, சமூகச் சீர்திருத்தம், கைத்தொழில் வர்த்தக வளர்ச்சி முதலிய முயற்சிகளின்பால் வைத்த ஆர்வம் அத்தனையும் இத்தகைய ஆபத்தைத் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. ஆதலின், ஆசையையே விருப்பமென அலமராமல், மேற்கொண்ட முயற்சியால் முற்றவேண்டிய விருப்பம் யாதென வேறுபடுத்தி உணரப் பயிலாக்கால் ஊதியம் ஒன்றுமில்லை. விருப்பத்து

பட்டு, காந்தியுடைய இரும்புப்போலாகின்றான். இம்மாலுமி என்னைப் பள்ளத்தாக்குகள், கணவாய்கள், மலை யுச்சிகள், குன்றுகள் முதலியவைகளின்மேல் மெல்ல மெல்லச் செலுத்துகின்றான். இம்மாலுமி மலைகளின் மீதும் ஆறுகளின்மீதும் பிரயாணஞ் செய்யும்போது புதிய புதிய கணுக்கள் கண்டுகொண்டே செல்லுகின்றான். அவன் எங்கே பிரயாணஞ் செய்துகொண்டிருந்தபோதிலும், அவன் எந்தக் கந்தர்வகன்னிகையைக் காதலித்துக்கொண்டிருக்கிறானோ, அந்தக் கன்னிகை, அவ்வவ் விடங்களில் இனிது தங்கி இருக்கின்றாள். அக்காலங்களிலெல்லாம், நான் ஆகாயத்தின் லேனிறப் புன்கிரிப்பில் குனிக்கின்றேன். அப்போது, இம்மாலுமி என்னை மழைபாகப் பூமியிற் பொழிவிக்கின்றான்.

குருதிநிறத் திளங்குதிரோன் வால்நகரத்திரங்களைப் போன்ற தன் கிரணங்களாம் எரிகின்ற இறக்கைகளை அகலமாய்ப்பரப்பி விரித்து, ஆகாயத்தில் மிதக்கும் எனது படகின் பின்புறம்பாய்கின்றான். அப்போது சக்கிரன் ஆகாயத்தின் ஒளிகுன்றி, அழகின்றி, வெளிச்சம் மங்கி மறைந்துபோய்விடுகின்றான். இவன் பாய்ந்துவந்து என் படகில் அமர்ந்திருக்க, பூகம்பம் ஒன்று மலைப்பாறையை, அசைத்து, ஊஞ்சலாட்டும்போது, பூமியைநோக்கி இறங்குவரும் ஒரு கழுது, தனது பொன்னிறமான இறக்கைகளின் பிரகாசத்தில் ஒரு நிமிடநேரம், இம்மலைப்பாறையின்மேல் உட்காரலாம். வெளிச்சம் பொருந்தியதாகக் கீழே திகழும் ஆழியிலிருந்து சூரிய அஸ்தமனம், காதல், இளைப்பாறுதல் முதலிய உயரிய உணர்ச்சிகளை வெளியே உயிர்த்தலாம். சாயங்காலத்தின் செந்திரமான திரை, மேலுள்ள ஆகாயத்தின் ஆழத்திலிருந்து பூமியின்மேல் விழுகின்றது. அப்போது, நிசப்தமாய் அடைகாக்கின்ற ஒரு புறவைப்போல எனது இறக்கைகளை உள்ளே சுருக்கிக்கொண்டு, நான், எனது காற்றுப்பொருந்திய ஆகாயமாகிய கூட்டில் இளைப்பாறுகின்றேன்.

இராக்ராலங்களில், வெண்மையான தீயைச் சுமந்து கொண்டு ஆகாயத்தில் சுஞ்சரிக்கும் ஒரு கன்னிகையைப் பூமியிலுள்ள ஜனங்கள் சந்திரன் என்று பெயரிட்டு அழைக்கின்றனர். இச்சந்திரன், சிதறிப் பரவிக்கிடக்கும் நள்ளிரவில் வீசும் மெல்லிய பூங்காற்றினால், கம்பளம் போலும் பட்டினைப் போலும் மிருதுத்தன்மை வாய்ந்த எனது வீட்டின் தரையின்மேல் தண்ணிய தன்னொளியைப் பரப்பிக்கொண்டே, பையப்பையப் படர்கின்றான். அவள்புரியும் நடனத்து அடியொலிபைத் தேவர்கள் மாத்திரத்தான் கேட்டினிது மகிழ்கின்றனர். இம்மடமகள் நடந்து சென்றதனால் எனது கூடாரத்தின் மெல்லிய கூரை உடைந்துபோகின்றது. இதனால் ஆகாயவெளியில் ஒளிர்கின்ற நகரத்திரங்கள் எனது கூடாரத்தினது கூரையிலுண்டான துவாரங்களின் வழியாகத் தலைவிட்டுக் கீழேநோக்கிப் பார்க்கின்றன. சந்திரனுக்குப் பின்புறம் இந்நகரத்திரங்கள் சுற்றிச்சுற்றி ஓட்டம் பிடிப்பதைப்பார்க்கப்பார்க்கச்சிரிக்கின்றேன். இந்நகரத்திரங்கள் பொன்னிறமான தேனீக்களின் கூட்டத்தைப்போல் காண்கின்றன. அப்போது நான்,

காற்றால் கட்டப்பட்ட எனது கூடாரத்தில் கிழிந்துள்ளபாகத்தைப் பின்னும் அதிகப்படுத்துகின்றேன். அதனால் அலைபுங் மொந்தளிப்பு மாவாரங்களின்மீது அமைதியுடனிருக்கும் ஆர்கலையும் எரிகளும் ஆறுகளும் வாலிகளும், ஆநாயத்தின் சில பாகங்கள் எனது கூடாரத்திலுண்டான புரையின் வழியாக மேலிருந்து விழுந்ததைப்போல, சந்திரன் நகரத்திரங்கள் முதலியவைகளைத் தம்பால் எழில்பெற இழைத்துவைத்துக்கொள்கின்றன.

நான் சூரியனது சிங்காதனத்தை எரிகின்ற இடுப் பிலணியும் ஒரு கச்சினால் பிணித்துக் கட்டுகின்றேன்; சந்திரனது சிங்காதனத்தை முத்துக்களாலான ஒரு கச்சினால் பிணிக்கின்றேன். எரிமலைகள் மங்கலாக எரிகின்றன; நகரத்திரங்கள் மதுவெறி கொண்டவர்கள் போல் ஆடிப்படி ஆகாயத்திலேறிக்கொண்டிருக்கின்றன. அப்போது சுழல்காற்று எனது பாயினை விரிக்கவும்விரித்துச் சுருட்டவும் சுருட்டுகின்றன. ககன வட்டத்தின் ஒரு முனைலிருந்து இன்னொரு முனைவரை நான், ஓர்பாலம் போன்ற உருவங்கொண்டு, அலைகள் கொந்தளித்தெழுமின்ற கடலின்மேல், சூரிய கிரணங்களுக்குச் சிறிதும் அஞ்சாதவனாய், ஒரு விதானம்போல் அந்தரத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கின்றேன். இந்தக் கூரையைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் தூண்கள் மலைகளே. ஜெபத்தைப் பாராட்டி, அதன் ஞாபகார்த்தமாகவும், வெற்றி மாலையாக விடுதிரும்பி வரும் வீரனைப் பாராட்டுவதற்காகவும் செய்யப்பட்ட உயரிய சித்திரவேலைப்பாடமைந்த வளைவுகளைப் போலுள்ள வளைவுகளின் கீழே நான் செல்லுகின்றேன். என்னுடைய பரிவாரங்கள் சுழல்காற்று, காற்று மழை, தீ, பனிக்கட்டி முதலியவைகளாகும். இவைகளால் காற்றினது சக்திகளெல்லாம் எனது சிங்காதனத்தில் இறுகிப் பிணித்துக் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன. அப்போது பலவிதப்பொலிவுடைய வர்ணங்களுடன் வானவில் ஆகாயத்தில் தோன்றுகின்றது. மேலே, ஆகாயத்திலுள்ள தீ தனது மிருதுவான வர்ணங்களை வெளிக்கின்றது. உடனே, மழைநீர் தேங்கிக் கிடக்கும் தரை கீழே சிரித்துக்கொண்டிருக்கின்றது.

நான், பூமி தண்ணீர் ஆகிய இவைகளின் புத்திரி; ஆகாயத்தினது வளர்ப்புப்பெண். நான் சுழல்காற்று, கடற்கரைகள் முதலியவைகளிலுள்ள துவாரங்களின் வழியாகச் செல்லுகின்றேன். நான் உருவப்பத மடைக்கின்றேனே பொழிய, மாய்த்தழி இயலாது. மழைக்குப்பின், கூடாரத்தின் மேற்கூரையைப்போலுள்ள ஆகாயம் மாகின்றித்தெளிவாக இருக்கின்றது. காற்று சூரியகிரணங்கள் முதலியவை தமது ஒளியினால் லீல நிறமான ஆகாய மண்டபத்தைக் கட்டுகின்றன. அப்போது எனது மாணத்தைக் குறித்து ஞாபகார்த்தமாகக் கட்டியுள்ள சமாதிலியத்தைப் பார்த்து நான் நிசப்தமாகச் சிரிக்கிறேன். மழை நிரம்பிய சிலவறையிலிருந்து, தாயின் கருப்பத்தைவிட்டு வெளிப்படும் ஒரு குழந்தைபோலும், சமாதிலியிலிருந்து எழுகின்ற ஆவி போலும் நான், எழுந்து அந்த ஆகாயமண்டபத்தை அங்குள்ள அழித்துவிடுகின்றேன்.

அறிக்கை:—கலாநிலயத்தில் மதிப்புரை வரைவதற்குப்புத்தகம் அனுப்புவார் ரூ. 10 கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். அப்பொழுதே புத்தகத்தின் குணங்களையும் குற்றங்களையும் ஆய்ந்து எழுதுவோம். இல்லையேல் புத்தகத்தின் வரவுமாத்திரம் குறிக்கப்படும்.

நம்மாழ்வார் வைபவம்

திருவாய்மொழி

[707-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

3-ம் பத்து, 8-ம் தசகம்.

1-ம் பாகரம்.

முடியானே மூவுலகுத் தொழுதேத் தஞ்சீ ரடியானே ஆழ்கடலைக் கடைந்தாய் புள்ளார் கொடியானே கொண்டல்வண்ணு வண்டத் தும்பரில் நெடியானே யென்று கிடக்குமென் னெஞ்சமே.

அவதாரிகை:—ஆழ்வார் பகவானைப் பிரத்தியக்ஷத்தில் தாம் காணவேண்டுமென்று இந்தத் தசகத்தில் பலவாறு முறையில்கிறார். இம் மூன்றாம் பத்து, 2-ம் தசகம் 10-ம் பாட்டில், திருவேங்கடமுடையான் தமக்கு லேவை செய்வித்துத் தம் உயிரை நிலைபெற நிறுத்தினுனென்று அன்றே முன்னர்க் கூறியிருக்கின்றார்? ஆம்—ஆயினும், இடையில் பிரஸுத்தியாய் மேலுக்கு ஸந்தர்ப்பங்கள் உதிக்க உதிக்கப் பாடிவந்ததில் 6-ம் தசகத்தில் “கடல் வண்ணன் வெஞ்சமத்து அன்று தேர்கடாவிய பெருமான் கண்கமழ் காண்பது என்று கொல் என் கண்களை” என்று ஆசைப்பட்டார். 7-ம் தசகத்தில் பத்தியினால் பகவானுடன் உட்கலந்தவர்களும் பகவானைப் போன்ற நமக்குப் பூஜ்ஜியரென்று கற்பித்தார். இந்த உபதேசம் முடியவே, பின்னையும் தேர்கடாவிய பார்த்தசாரதி லேவை ஆழ்வாரை வற்புறுத்த, தமக்குயோக சாசதாத்தகாசத்திலிருந்த திருவேங்கடமுடையான் லேவை ஒதுங்கிவிட்டதுபோலும். பகவானது தேர்கடாவிய திவ்வியமங்கள விக்ரஹம் காணப்பெறாத விசுநந்தாலே மிகவும் கிலேசப்பட்டித் தம்முடைய ஸர்வ கரணங்களாலும் ஸர்வப்பிராகாரத் தாலும் எம்பெருமானைத் தாம் அதுபவிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு கூப்பிடுகின்றார். நம் ஆழ்வார் இத்தசகத்தில் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலுள்ள ஆசையை அசேதனங்களான தம் இந்திரியங்களின் மேல் ஏற்றித் தாம்வேறுபோலும் தம் இந்திரியங்கள் வேறுபோலும் பாடும் இது, அவரது ஆசை வெகு பிரகாரப்பட்டு, பற்பல இந்திரியங்களும் தனித்தனியும் ஒன்றாகச் சேர்த்தும் பகவானது திவ்விய வடிவத்தை அதுபவிக்கத் தம்மைத் தூண்டுகின்ற காதலை விவரித்த படியாகும். முதலில் நெஞ்சம் (அதாவது மனதும்) இரண்டாவது நெஞ்சைப்பார்த்துப் போட்டிகொண்ட வாசகம், (அதாவது ஜிஹ்வாவாகிய நாகும்,) மூன்றாவது கைகளும், நாலாவது கைகள் தொழ எத்தனிப்பதைப் பார்த்துக் கண்களும், ஐந்தாவது கண்களுக்கு முன் செல்களும், ஆறாவது கண்களுக்கு முன்னரே அதுபவிக்கவேண்டுமென்ற பிராண வாய்ப்பும், (இவற்றிற்கெல்லாம் பின்னர்த் தானும்) பகவானது ஸௌந்தரிய சோபையில் தம்மைப்போல் விடாய்கொண்டிருப்பனவாக அருளிச்செய்கிறார். இப்படி இந்திரியக் கூட்டங்களோடு ஆழ்வார் தீனனுய்க் கெஞ்சுவது, பஞ்சத்தில் தம் பிள்ளைகளை அழைத்து, பிச்சை கேட்கப்போகின்ற தகப்பன் முதலில் தன்னுடைய பிள்ளைகளைக் காட்டி அவர்களது பசியை ஆற்றிய பிறகு தன்பசிக்கு உபாயம் தேடுவதுபோல் இருக்கின்றதென்று இருபத்து நாலாபிரப்படி உரைகாரர் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

ஒவ்வொரு பாகரத்தின் முன்னும் அவ்வவ் குறியைக் குறிப்பிட்டு, அதாவது, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் பாயத்தின் பரபாப்பைத் தலைப்பில் குறிப்பிட்டு, இளம்சந்திரனைப்போன்ற தந்தவரிசை

12 Dec 1932

தலைக்கட்டுக் குறிப்பு:—ஆசிரிதான தேவர்க்கு ஒவ்வொரு மூப்பு இளைப்பு மாணம் முதலியன இல்லாதவொரு நன்மை உண்டாகும்படி அவர்களோடுகூடச் சமமாய் நின்றுக் கொடுத்தியைக் கடைத்து அவர்களுக்கு அயிர்தம் கொடுத்தவன், தான் ஆசைப்பட்டால் கெருடவாஹனத்திலேறிவந்து களிப்பை உண்டுவானென்று எதிர்பார்த்து அது கைகூடாமையால் குழைந்து குறைவுபடுகின்றது தன் மனம்—என்கிறார்.

பதக்குறிப்புகள்:—முடியானே—ஸர்வலோகநாதன் என்கிற குறிப்புத்தோன்ற, தலையில் திவ்விய கீரீடம் தரித்தவனே என அழைக்கின்றார். மூவுலகு, எல்லா உலகங்களும் தொழுது துதிசெய்யும், சீர்-மாட்சிமை, அதாவது ஸர்வோத்தமமான குணங்களை உடைய அடியானே—ஸ்ரீ பாதங்களை உடையவனே; புள்ளார் கொடியானே - கருடனை வாஹனமாகவும் கொடியாகவும் உடையவனே. பத்தர்கள் நினைத்தவுடன் ஏறி வர வாஹன மிருக்கையில் ஏன் வரவில்லை யென்ற கேள்வி எஞ்சி நிற்கின்றது. கொண்டல் வண்ணு - லீல மேக சாமரனே; அண்டத் தும்பரின் நெடியானே - தேவர்களென்ன, சிவன் என்ன பிரம்மா வென்ன நித்தியஸூரிகள்தாமென்ன இன்னவர்கள் எல்லாருக்கும் பிரபுவே; என்று கிடக்கும் என் நெஞ்சம்—கண்காணமையால் என்மனமாகிய காரணம் குறைவுபட்டுக் குழைந்துகிடக்கும்.

2-ம் பாகரம்.

நெஞ்சமே நீளநகராக விருந்தவென் தஞ்சனே தண்ணிலங்கைச் சிறைபைச் செற்ற நஞ்சனே ஞாலங்கொள் வான்குற ளாகிய வஞ்சனே யென்னுமெப் போதுமென் வாசகமே.

தலைக்கட்டுக் குறிப்பு:—மனது நினைக்கும்போதெல்லாம் வந்து அதில் தோன்றி அதிலேயே ஸ்திரப்பிரதிஷ்டனாய் அருள்செய்கின்றவனே, நானு முன்னி நினைக்கும்போதெல்லாம் உன்னைப் பாடவும் துதிசெய்யவும் மனதிற்கு அருள்செய்வதுபோல் எனக்கும் நீ கிருபை செய்யவேண்டுமென்று நாக்குக் குறைகூறுவதாக இப்பாகரம் இயம்புகின்றது.

3-ம் பாகரம்

வாசகமே யேத்தவருள் செய்யும் வானவர்தம் நாயகனே நாளினர் திங்களைக் கோள்விடுத்து வேயகம் பாலவெண்ணெய் தொடுவுண்ட வானாயர் தாயவனே என்று தடவுமென் கைகளே.

தலைக்கட்டுக் குறிப்பு:—தேவர்கள் ஏத்தியும் கைகள் கூப்பி வணங்கியும் வழிபடுவதற்கேற்பப் பிரஸாதம் செய்பவனே; நான் துதிசெய்யும்போது வந்து என் கைகள் கூப்புவதை ஏற்க அருள்செய்யவேண்டும்—என்கிறார்.

பதவுரை:—வேய் அகம்பால்-மூங்கில்களைக்கொண்டு கட்டிய குடிசைகளில், நான் - புதுமையான, இளம் திங்களை - பாலசந்திரனை, கோள்விடுத்து - முற்றிலுந் ஒவ்வொரு பாகரத்தின் முன்னும் அவ்வவ் குறியைக் குறிப்பிட்டு, அதாவது, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் பாயத்தின் பரபாப்பைத் தலைப்பில் குறிப்பிட்டு, இளம்சந்திரனைப்போன்ற தந்தவரிசை

களால் புன்சிறிப்புடன் நவரீதத்தை விழுங்கச் சந்திரனுடைய கார்த்தியை ஒத்திருக்கும், வெண்ணையைத் தொடுவுண்ட-வெண்ணையைத்திருடி விழுங்கிய, ஆன் ஆயர்தாயவனே-கோபால் சிரேஷ்டனே, வானவர் நாயகனே - லீ தேவர்களுக்கு நாயகனாய் நின்று, வாசகமே ஏத்த - வாயால் துதிசெய்ய, அருள் செய்யும் - இப்படிக்கிருபாசாலியான உன்னை, என் கைகள் தடவும் - என் கைகள் தொழுவதற்காகக் கூப்ப உத்தியோகிக்கும்.

4-ம் பாசுரம்.

கைகளாரத் தொழுதுதொழு துன்னை
வைகலு மாத்திரைப் போதுமேர் வீடின்றிப்
பைகொள் பாம்பேறி யுறைபரனே யுன்னை
மெய்கொள்ளக் காண விரும்புமென் கண்களே.

உரை:—“பைகொள் பாம்பேறி யுறைபரனே, உன்னை யொருகூணமாத்திரமும் ஒழிபாமே எப்போதும் கைகளாலே ஆரத்தொழுது மெய்கொள்ளக் காணவிரும்பாரிற் கும் என் கண்கள்” என்கிறார்—ஆறியிரப்படி.

பதக்குறிப்புக்கள்:—பைகொள் - படம் எடுத்துள்ள பாம்பு - ஆதிசேஷன்; மாத்திரைப் போதும்-ஒரு கண (கூண) மாத்திரைப் போதாகிலும், வீடின்றி-இடையிலே இல்லாமல்.

குறிப்பு:—கைகளும், கண்களும் ஏத்தித் தொழுவ

தாவது,—தத்தம் காரியங்களால் துதிசெய்வதுபோல் பாவிக்கை; உபசரிக்கப் பிரயோகம்.

5-ம் பாசுரம்.

கண்களாற் காணவருங் கொலென் றுசையான்
மண்கொண்ட வாமன் னேற மகிழ்ந்துசெற்
பண்கொண்ட புள்ளின் சிறகொலி பாவித்துத்
திண்கொள்ள வோர்க்கும் கிடந்தென் செவிகளே.

தலைக்கட்டுக் குறிப்பு, பதவுரை:—கண்களால்-நயன இந்திரியத்தால், காண - கண்டுகொள்ளும்படி, வருங் கொல்-எழுந்தருளுவாரோ என்ற, ஆசையான்-ஆசை பற்றி, மண்கொண்ட - பூமியை அளந்து தானம் கொண்ட, வாமனன் - குள்ளமாகிய வேஷத்தாலே எம் பெருமானே, ஏற மகிழ்ந்துசெல்ல, உற்சாகத்தோடு தாக்கித்திரியும்-பண்கொண்ட புள்ளின் - இறக்கைகளால் ஸங்கீத வாத்தியம் வாசிப்பதுபோல் ஒலிக்கும் சிறகு களையுடைய கருடனுடைய, சிறகு ஒலி சிறகுகளின் சப்தமென்று, பாவித்து - (ஆரியத்தில் “பா” ba (போல் ஒலி) மனதால் நினைத்து, திண்கொள்ள - செவ்வனே அறிந்துகொள்ள, கிடந்து ஓர்க்கும்-வெகு ஜாக்கிரதையாய் அவதான புத்தியுடன் கவனிக்கும், என் செவிகள் - என் காதுகள். பண்போல் சத்தம் செய்யும் கருடாழ்வான் கமன ஒலியைக் கேட்க என் காது ஆசைப்பட்டிக் கவனிக்கும்.

தமிழ்ப் பாடம் 37.

நள வேண்பா—கலிதொடர் காண்டம்

[705-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

தேன்பிடிக்குந் தண்டுமாய்ச் செங்கட் கருமுகிலே
மான்பிடிக்கச் சொன்ன மயிலேபோல்—தான்

[பிடிக்கப்

பொற்புள்ளைப் பற்றித்தா வென்றான் புதுமழலைச்
சொற்கின்றை வாயா டொழுது. 79.

பதப்பிரிவு:—தேன் பிடிக்கும் தன் துழாய் செம்
கண் கரு முகிலே மான் பிடிக்க சொன்ன மயிலே
போல் தான் பிடிக்க பொன் புள்ளை பற்றி தா என்றான்
புதுமழலை சொல் கின்றை வாயாள் தொழுது.

அன்வயம்:—தேன்பிடிக்கும் தன்னதுழாய்ச் செங்
கண் கருமுகிலே மான் பிடிக்கச் சொன்ன மயிலே
போல், புதுமழலைச் சொல்கின்றை வாயாள் (நளனை)
தொழுது, பொன்புள்ளைத் தான்பிடிக்கப் பற்றித்தா
என்றான்.

பதவுரை.

தேன் - வண்கள்

பிடிக்கும் - மொய்க்கின்ற

தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய

துழாய் - துளசிமாலையை அணிந்ததம்

செம் - சிவந்த

கண் - கண்களையுடையதம் ஆன ஒரு

கரு - கருமையான

முகிலே - மேகம்போன்ற இராமனை

மான்-(மாயமாய்வந்த மாரீசனாகியபொன்)மானை

பிடிக்க - பிடித்துத் தா

சொன்ன - ஏவிய

மயிலேபோல்-மயில்போன்ற சேதையையேபோல்,
புது - (கேட்குந்தோறும்) புதிய (இன்பத்தை
அளிக்கின்ற)

மழலை - மழலையாகிய

சொல் - மொழிகளையுடைய

கின்றை - கிளியைப்போன்ற

வாயாள்-(மொழியிழற்றும்) வாயுடைய தமயன்

தொழுது - (நளனை) வணங்கி

தான் - அவன்

பிடிக்க - கையில் வைத்து விளையாட

“பொன் - பொன்னிறமமைந்த

புள்ளை - அந்தப் பறவையை

பற்றி - பிடித்து

தா - கொடு”

என்றான் - என்று வேண்டினான்.

விளக்கம்:—மயிலேபோல் - வாயாளும் புள்ளைப்
பற்றித் தா என்றான், என முடித்துக்கொள்க.

விரிவுரை:—“பேதைமை என்பது மாதர்க் கணிக
லம்’ என்னும் மூதுரை இருந்தால்தான் என்ன! இப்
படியுமா தமயந்தி நடந்துகொள்வான், என்னும் சந்
தேகம் தோன்றலாம். முன்னோரிடத்தில் (84-வது
செய்யுள் 391-வது பக்கம்) “பிள்ளையின் புள்ளரிக்
கும்நாடன் திருமடந்தை” என்று தமயந்தியைக் கவி
அழைத்தபோது, அதனில் உள்ளுறை உவமமாய்
அவன் கபடு சூது ஒன்றுமறியாப் பேதை என்னும்
குறிப்பு அடங்கியிருக்கின்றதென்று காட்டினோம்.

அதற்கு ஆதாரமாக இப்பொழுது இச் செய்தி நிகழ்
கின்றது. விதர்ப்பவேந்தனாகிய வீமராஜனுக்கு ஒரு
தனி மகளாய்ப்பிறந்து கிடத்தம் கோமான் நளனைம
ணந்து வாழ்ந்த இவள், செல்வமும்சுகமும் எல்லாம்
இழந்து நடைமெலிந்து ஏழையாய்க் காட்டைந்திரு
ப்பதுமல்லாமல் உயிரிற்குஉயிராய் இருமக்களையும்பிரி
ந்ததுயர் புதுப்புண்ணியிருக்கும் இந்த நிலையில், தான்
வைத்துவிளையாட ஒரு பறவையைப் பிடித்துத்தரச்
சொன்னான்றால், இது இயற்கையாமோ, பேதைக்
குணம்இதனினும்பெரியதுண்டோ, என்றுயாவரும்சந்
தேகம் கொள்ளலாம். புகழேந்திப்புவருக்கும் இந்தச்
சந்தேகம் பிறந்தது. இனி, இயற்கைக்கு மாறாகி உலக
மலையாய் நிற்கின்ற ஒன்றைத் தான் எழுதிவைத்தார்
என்று எவரேனும் எண்ணி வியத்தலும் கூடும் என
இவர் அஞ்சவும் அஞ்சினார்போலும். ஆகையாற்றான்
சற்றேறக்குறையத் தமயந்தியின் நிலையிலேயே இருந்த
சீதாபிராட்டியும் பஞ்சவடியில் தனது நாயகனைக்கொ
ண்டு ஒருபொன்மானைப் பிடித்துத் தரச்சொன்னசெய்
தியை இங்கு நம் நினைவிற்கு வருவித்து அமைத்துக்
காட்டுகின்றார் என்று எண்ண இடமுளது. “சேதை
மான் பிடித்துத் தரச்சொன்னது இயற்கைக்கு விரோ
தம் அன்று என்று ஏற்பீர்களாயின், தமயந்தி புள்
பிடித்துத் தரச்சொன்னான் என்று இங்கு நான் கூறு
வதையும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டியவரா யிருக்கின்
றீர். அதைத் தள்ளினால் இதையும் தள்ளிவிடுங்கள்”
என்று நம்மோடு உடன்படிக்கை பண்ணிக்கொள்
கின்றவர்போல் இந்த உவமை வந்துநிற்கின்றது.

குறிப்பு:—(1) உம், என்பது ஒரு இடைச்சொல்
என்றும், அது ஓகாரம் ஏகாரம்போன்ற மற்ற இடைச்
சொற்களைப்போல் பெயர்ச்சொல்லோடும் வினைச்சொ
ல்லோடும் சேர்ந்த பற்பல பொருள்களைத்தரும் என்
றும் முன் (484-வது பக்கத்தில்) சொல்லியிருக்கின்
றோம். உம்மைக்கு இருக்கின்ற பொருள்களில் எச்சப்
பொருளும் ஒன்று. இராமன் வந்தான், இலக்குமண
னும் வந்தான்—இந்த வாக்கியத்தில் இலக்குமணனும்
என்னும் பெயரிலுள்ள உம்மை, இராமன் மாத்திரம்
வந்திருந்த எச்சத்தை (அதாவது குறையை) இலக்கு
மணனும்வந்து இறந்தகாலத்திலேயே தீர்த்தான் என்ற
பொருள் தோன்றுவதால், அதனை இறந்தது தழீஇய
எச்ச உம்மை என்பர். இராமன் வந்தான் இலக்கு
மணனும் வருவான்—என்பது வாக்கியமாயின், இரா
மன் வந்து இலக்குமணன் வராதகுறை எதிர்காலத்
தில் நீங்குமாகையால், இதனை எதிரது தழீஇய எச்ச
உம்மை என்பர்.

வேற்றுமை உருபுகள் தொக்கு இருக்கலாம், விரிந்
தும் இருக்கலாம்; பொருளையே முக்கியமாக நோக்க
வேண்டும் என்று சொன்னோமல்லவா. அதுபோலவே,
இடைச்சொற்களும் சிலபோது மறைந்திருந்து தம்
பொருளைத் தரும். இந்தச் செய்யுளில் வாயாள் என்ற
பதத்தோடு உம் சேர்த்திருக்கவேண்டும். இராமனை
மான்பிடித்துத்தரச்சொன்னான் சீதாபிராட்டி அவளைப்
போல் தமயந்தியும் நளனைப் புன்பிடித்துத் தரச்சொன்
னான் என்பது கருத்து. ஆகையால் தமயந்தியைக்
குறிக்கவருகின்ற வாயாள் என்னும் பதத்தின் கடை
சியில் உம் என்னும் இடைச்சொல் இறந்ததுதழீஇய
எச்சப்பொருளில் மறைந்திருப்பதாக நாம் வைத்துக்
கொள்ளவேண்டும். சேதை கேட்டாள், தமயந்தியும்

கேட்டாள், என்று எண்ணுவதுதான் மனதிற்குஇயற்
கையாக அமையும்.

(1) முகில், மயில், என்பன உவமை ஆகுபெயர்கள்,
முகில்போன்ற இராமனையும், மயில்போன்ற சேதைய
யும், உணர்த்துகின்றன.

(2) இந்தச் செய்யுளில் வந்திருக்கின்ற இரண்டாம்
வேற்றுமைப் பெயர்களை எடுத்து அவை தொகையா
விரிபா, உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகையா,
என்று பார்ப்போம்:—

துழாய்:—துழாய்ச் செங்கண் கருமுகிலே, என்றதற்
கு அர்த்தம், “துழையை அணிந்த சிவந்த கண்களை
உடைய கரியமுகிலே” என்பது ஆகும். எனவே ‘துழா
ய்ச் செங்கண்’ என்பதில் ஐ என்னும் உருபும் அணி
ந்த என்னும் பயனும் மறைந்திருப்பதால், இது இரண்
டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க
தொகை.

கண்:—இதுவும், கண்களை உடையமேகம், என்று
ஆவதால் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும்
உடன்தொக்க தொகை.

முகிலே:—இரண்டாம் வேற்றுமை விரி. ஐ உருபு
தெரிந்து நிற்கின்றது.

மான் பிடிக்க:—மானைப் பிடிக்க, என்று ஆகுமாகை
யால் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. வேற்றுமை
உருபு தவிர அர்த்தம் பூர்த்தியாவதற்கு வேறு ஒரு
சொல்லும் தொக்கு இருக்கவிடில்லை யல்லவா?

மயிலே போல்:—மயிலேயே போல், என்று ஐ, உரு
புமாத்திரம் மறைந்திருப்பதால் இரண்டாம் வேற்று
மைத் தொகை.

புள்ளை:—இரண்டாம் வேற்றுமை விரி, புள்+ஐ:
சொல் கின்றை:—சொற்களைப் பேசுகின்ற கிளி,
என்று ஐ உருபும் பேசுகின்ற என்னும் பயனும்
மறைந்திருப்பதால், இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும்
பயனும் உடன் தொக்க தொகை.

பொற்புள் எதனைப் பிடிப்பா னான்—புகுதக்
கைக்குள்வரு மாபோற் கழன்றோடி—எய்க்கும்
இளைக்குமா போல விருந்ததுகண் டன்றே
வளைக்குமா மெண்ணினன் மன். 80.

பதப்பிரிவு:—பொன் புள் அதனை பிடிப்பான் நான்
புகுத கைக்கு உள் வரும் ஆபோல் கழன்று ஓடி எய்க்
கும் இளைக்கும் ஆ போல இருந்தது கண்டு அன்றே
வளைக்கும் ஆறு எண்ணினன் மன்.

பதவுரை.

நான் - நளனுவன்

பொன் - பொன் நிறமமைந்த

புள் - பறவையாகிய

அதனை - அதை

பிடிப்பான் - (தமயந்தி வேண்டிக் கொண்டபடி

புகுத - ஆரம்பிக்க (அப்பொழுது அது)

கைக்குஉள் - (அவன்) கையில்

வரும் ஆ போல் - (பிடிபட) வருவதைப்போல்
அவன் அருகு வந்தவுடன்

கழன்று - விலகி

ஓடி - ஓடிப்போய்

எய்க்கும் - சேர்ந்து கிடக்கும். [தைப் போல

இளைக்கும் ஆ போல - (இப்படி இது) சேர்ந்த

இருந்தது - இருந்ததை

மன் - அரசன்

கண்டு - பார்த்து

அன்றே - அப்பொழுதே

வீளைக்கும் - (அதை) வீளைத்துக்கொள்ளும்

ஆறு - வகையை

எண்ணினான் - கினைத்தான்.

விரிவுரை:—புள்வடிவமாய் வந்திருந்த கவிபுருடன் நளன்கையில் அகப்படுவதுபோல நடிப்பதும் அகப் படாமல் வஞ்சித்து அகன்றுவிடுவதுமாக அவனைச் சிறிதுநேரம் ஆட்டங்கண்டு நிறகு களைத்தப்போய் விட்டதுபோல் ஒருபக்கமாக இருந்தது. இதுதான் சமயம் என்று நான் அதைப் பிடித்துவிட எண்ணினான்.

குறிப்பு:—(1) பிடிப்பான்:—விளையெச்சம்; பிடிக்க என்று சாதாரணமாய்ச் சொல்வோம். புதுத என்னும் இன்னொருவிளையெச்சத்தைக் கொண்டுமுடிக்கின்றது.

(2) இருந்தது:—விளையாலையும் பெயர். இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை.

(3) வரும் ஆ போல், இளைக்கும் ஆ போல, என்ற இடங்களில் வந்திருக்கின்ற ஆ என்பதே வார்த்தை அன்று. ஆறு, என்பதுதான் வார்த்தை. வரும் ஆறு போல், இளைக்கும் ஆறு போல, என இருத்தல் வேண்டும். ஆறு, என்றால் வழி, விதம், என்பது அர்த்தம். அவ்வாறு செய்தான், இவ்வாறு பேசினான், என்ற உதாரணங்களில் ஆறு என்னும் சொல் அவ் விதம் இவ்விதம் என, விதம் என்னும் பொருள் தருவதைக் காண்க. வரும் ஆறுபோல் - வருகின்ற விதத்தைப்போல் - வருவதைப்போல்; இளைக்கும் ஆறு போல - இளைக்கின்ற விதத்தைப்போல - இளைப்பதைப்போல, எனவே, ஆறு என்று இருக்கவேண்டிய சொல்

று என்ற சுற்றெழுத்தை மறைத்து ஆ என்று மட்டும் கின்றது. இப்படி ஒரு வார்த்தையில் இருக்கவேண்டிய எழுத்துக் குறைத்து செய்யுளில் வருகின்ற வழக்கமுண்டு. ஆறு, என்பதில் சுற்றெழுத்தாகிய று தொகுத்தலால் ஆ என்று அது நிற்கக்காண்கிறோம்.

முன், நாகுணமும் நார்ப்படை ஆ, ஐம்புலனும் நல் அமைச்சு ஆ, என்று (சுயம்வர காண்டம் 21-வது செய்யுள்) வந்துள்ள செய்யுளில் ஆ என்பது ஆக என்னும் சொல்லின் சுற்றெழுத்தாகிய க, தொக்கதனால் அவ்வாறு நின்றது.

கொற்றக் கயற்கட் கொடியே யிருவோரும் ஒற்றைத் துகிலா லுடைபுனைந்த—மற்றிந்தப் பொற்றுகிலாற் புள்வளைக்கப் போதுவோ மென்றாரை பற்றகலா வுள்ளம் பரிந்து. [த்தான் 81.

இப்படிச் சோர்வடைந் திருப்பதுபோல் பாவித்த பறவையை எதனால் பிடிப்பதென்று யோசித்த நளன், தானும் தமபந்தியும் ஒரே துணியின் இரண்டு தலைப் பையும் இருவரும் சுற்றிக்கொண்டு மற்ற ஆடையை மௌளக் கொண்டுபோய் அந்தப் புள்ளின்மேல் போட்டுப் பிடித்துவிடலாம் என்று நிச்சயித்து, அவளுக்கு அந்த உபாயத்தைக் கூறினான் என்பதை இந்தச் செய்யுள் கூறுகின்றது.

பொழிப்புரை:—“சுயம் போன்ற கண்களையுடைய வளாய் மனம்தனது வெற்றிக்கொடி போன்றவளே, நாம் இருவரும் ஒரு துணியை ஆடையாக அணிந்து கொண்டு, மற்ற இந்த அழகியவஸ்திரத்தினால் பறவை பைப் பிடிக்கப்போவோம் வா,” என்று நீக்காத ஆசையால் அவள்பால் மனமிரங்கி நளன் செப்பினான்.

திருக்குறள் நீதி

2. இல்லறவியல்

[651-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

1. இல்லாழ்க்கை

1. இல்லாழ் வாணே யின்றினை யெவர்க்கும்.
2. இழிந்தோர்க் குதவி யில்வாழ் பவனே.
3. ஐந்திடத் தோம்பு மில்லறத் தலையே.
4. பழியஞ்சிப் பாத்துண்டால் வழியெஞ்ச வில்லை.
5. அன்போ டறம்பேணி லின்பம தாகும்.
6. அறநெறி யின்றேற் றறவறத் தாலென்.
7. முயல்வார் தவத்தென் னிசைபெறி னில்லறம்.
8. துறந்தார் துன்பர் துடைப்பதே மேலறம்.
9. பிறன்பழிப் பில்லாத் துறவறத் தகுமே.
10. அவயத்துட் டெய்வ மையமிட் டுண்போன்.

2. வாழ்க்கைத் துணை நலம்

1. வளத்தக்க செயலாள் கொளத்தக்க துணைவி.
2. குணமில்லாள் விட்டடி பணமிருந் தென்னும்.
3. இல்லவன் மாண்பாடு வில்லாத தென்னே.
4. கற்புடை மனையாட் கொப்பதொன் றில்லை.
5. நற்குண வதியின் சொற்புகழ யாது.
6. குணவதித் கெல்லாங் கணவனே தெய்வம்.
7. சிறைகாட் தென்பயன் சிறைகா வாக்கால்.
8. கணவன் ரெழுமூடட் கிணையிலே வேறு.
9. இல்லா ளிலளேற் செல்லா தவர்சொல்.
10. கற்புடை யாள்பெறும் நற்குணப் புதல்வர்.

3. புதல்வரைப் பெறுதல்

1. அறிவுடை மக்களிற் பிறிதிலே பேறு.
2. பழுதிலாப் புதல்வ ரெழுமைக் குறுதுணை.
3. தக்க மக்களே தம்பொரு ளாகும்.
4. மகவளா வியகூழ் மிகவமிழ் தாகும்.
5. மக்கள்மெய் தீண்டின் மனமுங் குளிரும்.
6. மழலை யறியார் குழலினி தென்பர்.
7. அப்ப னுதவி யவைமுன் வைத்தல்.
8. மக்க ளறிவு மன்னுயிர்க் கின்பம்.
9. சான்றோ னென்கை யீன்றோட் கழகு.
10. தக்கோ னென்கை தந்தைக் கின்பம்.

4. அன்புடைமை

1. புன்கண் ணீரே அன்பின் சான்றும்.
2. அன்புடை யார்த மென்பும் பிறர்க்காம்.
3. என்போ டுயிர்வா லன்பின் வழக்கே.
4. அன்பின் தாசை யதுவே சினைகம்.
5. முந்தைநல் வினையே யிந்தநாட் செல்வம்.
6. அறச்செய லன்பே மறத்தையும் போக்கும்.
7. அன்பிலா வறனை யறமே காயும்.
8. எட்டுணை யன்பிலார் பட்ட மரமே.
9. உள்ளன் பிலாதவன் வெள்ளெ லும் பொக்கும்.
10. அன்பிலான் யாக்கை என்புதோற் போர்வை.

5. விருந்தோம்பல்

1. விருந்தோம் பாதவ ரிருந்தோம் புலவென்.
2. மருந்தே யாயினும் விருந்தோ டுண்க.
3. வருவிருந் தாற்றுவான் வறுமையில் வருந்தான்.
4. வருவிருந் தோம்புமில் திருமக னுறையுள்.
5. வித்தின் றி வினையும் விருந்தோம் புவான்றிலம்.
6. ஓவா விருந்திட்டான் தேவ்விருந் துண்பான்.
7. விருந்தின் பயனை யருந்துவோ ராலறி.
8. விருந்திவாத் தேட்டம் வருந்தினு நில்லா.
9. வறுமையுட் செம்மை வருவிருந் தோம்பல்.
10. உபசரியா விருந்து கைக்குங் கண்டாய்.

6. இனியவை கூறல்

1. இன்சொல் லென்பது அன்பொடு பேசல்.
2. இன்சொல் லுடைமை யீதவி னன்று.
3. அன்பொடு கோக்கி யகமகிழ்ந் துரைக்க.
4. துன்பர் துடைக்கி னின்பமாய்ப் பேசுக.
5. பணிவுடை யின்சொ லணிபா மெவர்க்கும்.
6. பாவங் குறைவுநின் கூறுவ தின்சொல்.
7. இனியவை கூறுவா னிம்மையில் நீதிமான்.
8. இருமையு மின்பமே யின்சொல னாதல். [சொல்?
9. இன்சொ லினிதெனி லெவன்கொலோ வன்
10. இன்சொற் கணிவிட்டு வன்சொற் காயுனல்.

7. செய்ந் நன்றியறிதல்

1. செய்யாமற் செய்வது மெய்யான உதவி.
2. காலத்திற் செய்ந்நன்றி ஞாலத்திற் பெரிது.
3. பயன் றாக்கா ருதவி பயோதர மொக்கும்.
4. தீனையன பெறினும் பனைபன வெனமதி.
5. உதவித் களவுகோல் பெறுவோர் மகிழ்ச்சி.
6. துன்பம் நீக்கினார்க் கன்பறு திருப்பாய்.
7. விழுமந் துடைத்தாரை யெழுமையு நினைக.
8. நன்றியை மறவா தல்லன் மறப்பது.
9. ஒன்றுநன் றுள்ளக் கொன்றன்ன தீரும்.
10. செய்ந்நன்றி கொன்றார்க் குயிலிலை யன்றே.

8. நடுவு நிலைமை

1. மாறு நடுநிலை மேலோங்கு நன்னிலை.
2. செப்பமி லான்பொருள் சேய்க்கு மாகாது.
3. நடுநிலை நீங்கிய படுபொரு ளகற்று.
4. தக்கவர் தகாரென மக்களாற் றெரிக.
5. ஓரமில் வீர மொருவர்க் கணியே.
6. நடுநிலை கெட்டா ரடைவது கேடு.
7. நீதிமான் றுழுவைச் சாதியா துலகு.
8. தராசு முனைபோல் நிராதாம் நடுநிலை.
9. கோணுதல் கண்டு நா னும் நடுநிலை.
10. பிறன் பொருள் போற்றல் சிறப்புடை னாதியம்.

9. அடக்க முடைமை

1. அடக்க முடைமை யமாரு ளுப்க்கும்.
2. ஆக்கம் வேண்டி லடக்கம் பேணுக.
3. மேம்பா டடையிற் றாங்கி நடப்பாய்.
4. நிலையின் நடங்கின் மீலப்பன்ன மேன்மை.
5. செல்வர்க் கடக்கஞ் சிறந்த பூஷணம்.
6. இம்மையி லடக்க மெழுமைக்கு மாந்துணை.
7. நாகாப் பார்க்குச் சோகாப் பில்லை.
8. தீச்சொல் லாலே தேய்ந்தது நன்மை.
9. தீச்சு டாறும் நாச்சு டறாது.
10. கோபம் விட்டாற் பாபம் பறக்கும்.

10. ஒழுக்க முடைமை.

1. ஒழுக்கந் தானே உயிரினும் பெரிது.
2. அறத்தை வளர்க்க ஆசாரம் வேண்டும்.
3. ஒழுக்க முடைமை யுயர்குல மாகும்.
4. ஒதவி னன்றே வேதியர்க் கொழுக்கம்.
5. ஒழுக்க மிலாநீ யுலகம் பழிக்கும்.
6. இழுக்க மறிந்தா ரொழுக்கங் குன்றார்.
7. ஒழுக்கமே யுயர்வு இழுக்கமே பழியாம்.
8. நல்லொழுக்க மல்லாத தல்லற் படுத்தும்.
9. தூநெறி யாரிடந் தீயசொல் வில்லை.
10. உலகோட்ட நடவார் பலகற்று மென்ன.

ஜூலியஸ் ஸீஸர்

[ஓர் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகம்]

[711-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

அங்கம் 4, களம் 3.

ப்ரூட்டஸ்:—உள்ளே வா, டிடினியஸ்.

[மெஸ்ஸாலாவை அழைத்துக் கொண்டு டிடினியஸ் வருகின்றான்.]

வருக மெஸ்ஸாலா-இப்பொழுது இவ்விளக்கருகு உட்கார்ந்து ஆகவேண்டியவற்றை ஆராய்வோம். காஸ்டியஸ்:—போயினியோ போர்ஷிபா நீ! (2).

ப்ரூட்டஸ்:—சும்மாவிரி, காஸ்டியஸ், உன்னை வேண்டிக் கொள்கின்றேன்—மெஸ்ஸாலா, இள ஆக்டேவியஸ்ஸும் மார்க் ஆண்டனியும் பிஸிப்பையை நோக்கிப்படையெழுந்த செல்பவராய் வலிய சைனியத்துடன் நம்மீது வந்துள்ளாள் என, கடிதங்கள் எனக்கு வந்திருக்கின்றன (3).

மெஸ்ஸாலா:—அன்னவாறே எனக்கும் கடிதங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

ப்ரூட்டஸ்:—இன்னும் என்ன சேர்ந்திருக்கின்றது? (4) மெஸ்ஸாலா:—சட்டமுங் கட்டளையுஞ் செய்து, ஆக

(1) வேறுபட்டிருந்த ப்ரூட்டஸும் காஸ்டியஸும் இகல்தீர்த்து பழையதம் கட்டினை மீண்டும் உறுதிசெய்து கொண்டபின், டிடினியஸ் மெஸ்ஸாலாவை அழைத்துக் கொண்டுவர, அனைவரும் அங்கிருந்த விளக்கைக்கூற்றி உட்கார்ந்து மேலே நடக்கவேண்டியவைகளைப் பற்றி ஆலோசிச்சுப் புகுகின்றனர்.

(2) துயரின் மிகுதியால் காஸ்டியஸ் போர்ஷியாவை நினைத்துப் பெருமூச்சு விடுகின்றான்.

(3) எனக்குக் கிடைத்த கடிதங்களிலிருந்து, நம் பகைவர் வலியபகையுடன் பிஸிப்பை என்னும் இடத்தை நோக்கிச் செல்கின்றனர் என்பது தெரியவருகின்றது—என்பது பொருள்.

(4) எனக்கு வந்த கடிதங்களில் இல்லாதது இன்னும் என்ன உனக்கு வந்த கடிதங்களில் காணப்படுகின்றது—என்பது பொருள்.

(5) இவ்வங்கத்தின் முதற்களம்முதலில், ஆண்டனியும் ஆக்டேவியஸும் வெபிடியஸ்ஸும் கூடித் தமக்கு விரோதமாயிருந்த செனட்சுபையினர்களில் யார்யாரைக் கொல்

டேனியஸும் ஆண்டனியும் லெபிடியஸஸும், செனட் சபையினர் தூறுபேரைக் கொன்றுவிட்டனர்.

ப்ரூட்டஸ்:-நமது கடிதங்கள் அவ்வகையில் முற்றிலும் ஒவ்வல்லலை. அவர் கட்டளையால் எழுபது செனட் சபையினர் மாய்த்தனரென்று என்கடிதங்கள் சொல் கின்றன. லிவிஸரோவும் ஒருவன் (5).

காஸ்டியஸ்:-லிவிஸரோவும் ஒருவரை? (6).

மெஸ்ஸாலா:-அம் மானதண்டனையின்படி லிவிஸரோ மாய்த்தனன்—உன் மனைவியினிடமிருந்து கடிதங்கள் பெற்றனையோ, தலைவ?

ப்ரூட்டஸ்:-மெஸ்ஸாலா, இல்லை.

மெஸ்ஸாலா:-வேறு உனக்கு வந்த கடிதங்களிலும் அவரைப்பற்றி ஒன்றும் எழுதியிருக்கவில்லைபா?

ப்ரூட்டஸ்:-ஒன்றும்இல்லை, மெஸ்ஸாலா (7).

மெஸ்ஸாலா:-அது ஆச்சரியமாகத் தோன்றுகின்றதே.

ப்ரூட்டஸ்:-ஏன் வினவுகின்றனை? உன் கடிதங்களில் அவரைப்பற்றி ஏதேனும் கேள்விப்பட்டனையோ?

மெஸ்ஸாலா:-பிரபு, இல்லை.

ப்ரூட்டஸ்:-இனி, நீ ஒரு உரோமனென் நிருப்பதால், உண்மையைச் சொல் (8).

மெஸ்ஸாலா:-ஆயின், நீயும் ஒரு உரோமன்போல் நான் சொல்கின்ற உண்மையைப் பொறுத்துக் கொள். நிச்சயம் அவன் இறந்தான், அதுவும் ஓர் விபரித வகையினில் (9).

ப்ரூட்டஸ்:-என்னே, போர்ஷியா, விடைகொள்க! (10).—நாம் சாகவேண்டியவர்களே, மெஸ்ஸாலா: ஒருநாள் அவன் மறிக்கவேண்டும் என்பதை உன்னி அதனை இப்பொழுது தாங்குதற்குரிய பொறுமை உடையவனாகின்றேன் (11).

மெஸ்ஸாலா:-பெரிபோர் தம் பெரிய துயர்களை இப்படியே தாங்கவேண்டும்.

காஸ்டியஸ்:-கற்றவரையில் உன்னளவு பயிற்சி எனக்கும் இதனில் உளது. எனினும், இதனை இவ்வண்ணம் பொறுப்பதற் கென் இயற்கைக் கியலலில்லையே (12).

ப்ரூட்டஸ்:-நன்று—இனி, நம் கையிருக்கும் கருமத்தைக் கருதுவோம். இப்பொழுதே நாம் பிஸிப்பைக் குப்படையுய்த்துப் போவதுபற்றி என்ன நினைக்கின்றீர்? (13)

காஸ்டியஸ்:-அது நல்லதென்று நான் நினைக்கவில்லை.

ப்ரூட்டஸ்:-உன் காரணம்?

காஸ்டியஸ்:-இது (14). பகைவர் நம்மைத் தேடி வருவதுதான் நல்லது. அதனால், அவர் தம் பணத்தைச் செலவழித்துப் படைஞரை அலைக்கழித்துத் தமக்கே தீங்குசெய்துகொள்கின்றவர்க ளாவார். நாமோ, இருக்குமிடத்தி னிருப்பதால், இளைப்பாறி னவர்களாய் காவல் மிகுந்து, ஊக்கம் நிறைந்தவர்களாவோம். (15)

ப்ரூட்டஸ்:-நல்ல காரணங்கள், அவைகளைவிடத் தகுந்தவைகளுக்கு வழிவிலகி அகலத்தானே வேண்டும் (16). இவ்விடத்திற்கும் பிஸிப்பைக்கும் இடையிருக்கும் ஜனங்கள் வலிந்துகொண்ட நட்பிலே தான் நிழல்கின்றனர் (17). நமக்குப் படைத்துணை புரிய மனமற்றவர்களாயினாரென்றே அவர். பகைவர் அவ்வழி படைநடத்திச் செல்லுங்கால், அவர்

வென்று முன்குறித்துக்கொண்ட தீர்மானத்தின்படியே நிறைவேற்றிவிட்டனர் என்பது இங்கு இவர்களுக்கு வந்த கடிதங்களால் தெரிகின்றது. கொலையுண்டவர் தொகையைப்பற்றி இவ்விருவருக்கும் வந்த வதந்தி வேறுபடுவது இயற்கையே. அவ்வாறு உயிர் துறக்க நேர்ந்தவர்களில் லிவிஸரோவும் ஒருவன் என்னும் செய்தி இருவர் கடிதங்களிலும் காணப்படுகின்றது.

(6) வயதுமுதிர்ந்தவனும் எல்லோராலும் நன்கு மதிக்கப்பெற்றவனுமாகிய லிவிஸரோவையும் கொல்வதற்குத் துணிந்தனரோ, என்று காஸ்டியஸ் வியக்கின்றான்.

(7) போர்ஷியா இறந்தசெய்தியை ப்ரூட்டஸ் அறிந்திருக்கின்றாளுமெனும், அதுதான் உண்மையோ என்பதை மெஸ்ஸாலாவின் வாயிலிருந்து அறியும்பொருட்டு, தான் ஒன்றும் அறியாதவன்போல் ப்ரூட்டஸ் இப்படிச் கூறுகின்றான்.

(8) உரோமன் என்ற பேரிழந்தரிய ஒருவன் ஒன்றையும் மறைக்கலாகாததலின் நீ இனி உண்மையைச் சொல்லிவிடு—என்பது பொருள்.

(9) “உண்மையைக் கேட்க நீ மிகவும் வருந்துவாய். ஆயினும், எத்துணை இடர்வரினும் அதனை ஏற்றுக்கொள்வது உரோமர்களுக்கு இயற்கையாகையால் நீயும் இதனைத் தாங்கவேண்டும்,” என முன்னுரைத்துப் பிறகு போர்ஷியா இறந்தது நிச்சயம், என்று இயம்புகின்றான். விபரிதவகை என்பது, விஷம் அருந்தியதைக் குறிக்கின்றது.

(10) விடைகொள்தல்—விட்டுப் போகின்றவர் பெற்றுக் கொள்ளும் விடை.

(11) இன்றைக் கல்லாவிடில் என்றைக்கோ ஒருநாள் அவன் இறக்கத்தானே வேண்டும் என்பதை நினைத்து இப்பொழுது அவன் பிரிவை நான் பொறுக்கக்கூடியவனாகின்றேன்—என்பது பொருள்.

(12) கல்விகேள்விகளின் பயிற்சியால் நானும் உண்ணப்போல் இவ்வகை வைராக்கியத்தால் உள்ளத் தேற வேண்டியவனே யாயினும், என்பிறப்பின் இயற்கையானது, இக்கல்வியையும் கடந்து, என்னைப் போர்ஷியாவின் பொருட்டுத் தாங்காமாட்டாத் துயரம் கொள்ளும்படி செய்கின்றது—என்பது பொருள்.

(13) நம் பகைவர் பிஸிப்பையைக் கைப்பற்றப் படையுடன் போகின்றார்களென்று தெரிகின்றது. நாமும் நம் முடைய படைகளுடன் அங்குச் செல்வதே தகுதி யென்று நினைக்கின்றேன். உங்கள் கருத்தென்ன—என்பது பொருள்.

(14) இது, என்பது, அவன் சொல்வதும் காரணத்தைக் குறிக்கின்றது.

(15) நாம் அலைவானென், பகைவர்தாம் நம்மைத் தேடியலைந்து வரட்டுமே. அதனால் அவர் களைத்திருப்பர். இருக்குமிடத் திருப்பதால் நமக்குக் காவலும் அதிகம்; களைப்புமில்லை—என்பது பொருள்.

ஸீஸரைக் கொல்வதனிலன்றி வேறென்றிலும் ப்ரூட்டஸும் காஸ்டியஸும் ஒருமனப்பட்டதில்லை. ஆண்டனியையும் ஸீஸருடன் கொல்வவேண்டு மென்று முன் காஸ்டியஸ் உரைத்தபோது ப்ரூட்டஸ் மறுத்துவிட்டான். பிறகு, ஆண்டனி சனங்களின் முன் பேசுவதற்கு அனுமதி அளிக்கப்படாது என்று காஸ்டியஸ் கூறியதையும் ப்ரூட்டஸ் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. பின்னிகழ்ச்சிகளைக் காணுங்கால், காஸ்டியஸின் மதியே தக்கதென்று ப்ரூட்டஸிற்குத் தெரியவந்திருக்கவேண்டும். எனினும் மீண்டும் இங்கு இவ்விருவருக்கும் முரணே விளைகின்றது.

(16) நீ சொல்வது நல்ல காரணத்தான். ஆயினும், அதனினும் சிறந்தவோர் காரணத்தால் பிஸிப்பைக்கு நாம் படையெழுந்து போதலே தகுதி யென்று கூறுகின்

களால் தொகை நிறைந்து, களைதெளிந்து, புதிது சேர்ந்து, ஊக்கம் மிகுந்தவர்களாய் வந்திடுவார் (18). ஆதலின், இச்சனங்கள் நமக்குப் பின்னாகச் சென்று நாம் அங்கே பிஸிப்பையில் பகைவரை எதிர்ப்படுவோமாயின், இந்த இலாபங்கள் அவர்களுக்கு எய்தாமல் தடுத்தவர்களாவோம்.

காஸ்டியஸ்:-அப்பா, மைத்துன, நான் இயம்புவதைக் கேள் (19)

ப்ரூட்டஸ்:-என்னை மன்னிக்க வேண்டும் (20). அதுவுமன்றி, நம்முடைய துணைவர்களை முடியச் சோதித்தாய் விட்டது, என்பதை நீ உட்கொள்ளவேண்டும். (21). நமது சைனியங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன, நமது கருமமும் களிந்திருக்கின்றது. நம் சத்தாருக்களோ நாளுக்குநாள் அதிகமாகின்றனர். உச்சியில் இருக்கும் நாம் இனி இழிவதற்கு ஆபத்தமாயிருக்கின்றோம். (22) மனித விவகாரங்களில் வெள்ளம்வரும் காலமொன்றுளது; அப்பெருக்கினை ஏற்றுக்கொண்டால் அதிர்ஷ்டத்தின்பால் உய்த்துச் செல்லும்; விட்டாலோ, அவர் வாழ்நாட் பிரயாணமெல்லாம் திடர்களிலும் துயர்களிலும் செலுத்தப்பெற்றதாகும் (23). அத்தகையவோர் நிறைகடலில் நாயிப்பொழுது மிதக்கின்றோம். உதவ வரும் போது நாம் வெள்ளப்பெருக்கினைப் பரிந்தேற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அல்லாக்கால், துணிந்திருக்கும் வணிகத்தை இழந்துகிடுவோம்.

காஸ்டியஸ்:-ஆயின், உன் இஷ்டப்படியே செல்; நாங்களும் உடன்வந்து அவர்களைப் பிஸிப்பையில் எதிர்ப்படுவோம் (24).

ப்ரூட்டஸ்:-இரவெனும் ஆழி நம் உரையின்மீது ஊர்ந்து விட்டது (25). இயற்கையும் அவசியத்திற்கு அடங்கி நடக்கவேண்டும்; கருமியைப் போல் சிறிதே இடமதற்குக் களைப்பாறக் கொடுப்போம். (26). இனிமேலும் சொல்வதற் கில்லையே?

காஸ்டியஸ்:-ஒன்று மில்லை. விடைபெற்றுக்கொள்கின்றேன். நானேக்காலை, பொழுதுடன் எழுந்துபுறப்படுவோம்.

ப்ரூட்டஸ்:-லூவியஸ்! (கூப்பிகொருள்)

[லூவியஸ் வருகின்றான்]
என் மேலங்கி (27). (லூவியஸ் போகின்றான்) நல்லோய் மெஸ்ஸாலா, நல்லிடை கொள்க. நல்லீரவாகு கடினியஸ் உனக்கு. பெருந்தகை பெருந்தகைக் காஸ்வியஸ் நல்லீரவும். இன்னுமியும் நினதாகுக (28).

காஸ்டியஸ்:-எனதருமை மைத்துன, இவ்விவாதத்தே துவக்கியது. (29). நமதான்மாக்களுக்கிடையே இத்தகைய பிளவு வரவேண்டா; ப்ரூட்டஸ், அது வரவேண்டா (30).

ப்ரூட்டஸ்:-எல்லாம் நன்றே. (31).

காஸ்டியஸ்:-நல்லீரவாகுக, என் பிரபு.

ப்ரூட்டஸ்:-நல்லவேன் மைத்துன, நல்லீரவாகுக (32).

டிடனியஸ் } பிரபு ப்ரூட்டஸ், நல்லீரவாகுக.
மெஸ்ஸாலா }

ப்ரூட்டஸ்:-அனைவர்க்கும் தனித்தனி நல்லிடையளிக்கின்றேன்.

[காஸ்டியஸும், டிடினியஸும் மெஸ்ஸாலாவும் போகின்றனர்.]

மேறாதலின், இப்படியே செய்தல் வேண்டும்—என்பது பொருள்.

(17) நம்முடைய கட்டாயத்தால் நட்பினர் போல் நிற்கின்றனரே யன்றி, மனமுவந்து அவர் நம்மை நட்பினர்களாய் ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் அல்லர்—என்பது பொருள்.

(18) இருமன முடையவர்களாயிருக்கும் இச்சனங்களுக்கிடையே நம் பகைவர் முதலில் வந்துசேர்வார்களானால் இவர்களுடைய உதவியை யெல்லாம் அவர் பெற்றுக்கொண்டு வலியடைந்தவர்களாய் மிகைத்து நம்மை எதிர்த்துப் பிடி நேரிடும். ஆகையால், பிஸிப்பையைக் கடந்து, இந்தச்சனங்கள் இருக்கும் வழியாய்ப் பகைவர் நம்மைத் தேடிவரும்வரையில் நாம் காத்திருக்கலாகாது—என்பது பொருள்.

(19) என்று காஸ்டியஸ் வேறு யாதோ காரணம் காட்டவருகின்றான்.

(20) நீ என்ன சொன்னாலும் நான் கேட்கமாட்டேன் என்னும் குறிப்புடைய மரபுச் சொல் இது.

(21) நம்முடைய துணைவர்களிடமிருந்து நாம் எவ்வளவு உதவிபெறலாமோ அவ்வளவும் பெற்றுக்கொண்டாய் விட்டது, ஆகையால் இன்னும் காத்திருந்தால் நமது சைனியம் பின்னும் பலமடையும் என்று எண்ணுவதிற் பயனில்லை.—என்பது கருத்து.

(22) நாம் எவ்வளவு பலங்கள் சேகரித்துக் கொள்ளலாமோ, அவ்வளவு சேகரித்துக்கொண்டாய்விட்டது. இனி நம்பலங் குறைந்தாற் குறையலாமே யொழிய அதிகமாவதற்கில்லை.—என்பது பொருள்.

(23) ஒவ்வொருவனுக்கும் அவன் வாழ்நாளில் தக்க சமயம் ஒன்று வரும். அதனை அவன் பயன்படுத்திக் கொண்டால் எண்ணிய காரியம் கைகூடிய அதிர்ஷ்டசாலியாவான். அந்தச் சமயத்தைக் கைகூழுவ விட்டுவிட்டாலே, பிறகு அவன் வாழ்நாளெல்லாம் இடையூறுகளும் துயரமுமாகவே முடியும்—என்பது பொருள்.

(24) இதனால், ப்ரூட்டஸ் சொல்லியபடியே செய்யக் காஸ்டியஸ் உடன்படுகின்றான்.

(25) நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போதே நம்மையறியாமல் நள்ளிரவு ஆகிவிட்டது, என்பது பொருள்.

(26) இரவில் தூங்கவேண்டுவது இயற்கை; நாம் களைத்திருப்பதால் அது அவசியமும் ஆகின்றது. எனினும் வற்புறுத்திக் கேட்போர்க்கு மிகச்சிறிதே வழங்கும் கருமியைப்போல் நாம் இனி மிகச்சிறிது நேரமாயினும் துயிலமார்களோம்—என்பது பொருள்.

(27) என் மேலங்கியைக் கொண்டுவா—என்பது பொருள்.

(28) இவ்வண்ணம் யாவருக்கும் ப்ரூட்டஸ் அருமையாய் விடைகொடுத்தனுப் புகின்றான். காஸ்டியஸிற்கு அவன் சிறப்பாகக்கூறும் இப்பரிவுடைய பிரிவுமொழிகள் பாராட்டத் தக்கன.

(29) இவ்விவரின் துவக்கத்தில் நாயிருவரும் இகல்கொண்டிருந்தோம்—என்பது கருத்து

(30) இதனைத் திருப்பிக் கூறுதல் அவன் நெஞ்சின் உருக்கத்தைக் காட்டுகின்றது.

(31) ஒன்றிற்கும் நீ கவலவேண்டா—என்பது பொருள்.

(32) நல்லீரவாகுக—என்பது Good Night என்னும் மரபுச்சொல். காஸ்டியஸ் ‘பிரபு’ என்று தன்னையழைத்தமை, மறுத்து, மைத்துனன் என்னும் உறவினையே பாராட்டிப் பேசுவதால் ப்ரூட்டஸ் தன் அன்பினைத் தெரிவிக்கின்றான்.

பொதிகை நிகண்டு

[714-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

ஆறுவது, இயற்கைச் செயற்கைப் பலபொருட்
பெயர்த் தொகுதி

அத்தமிர ணியமாழை வங்காரங் காண்
மாசைபொலன் செந்தாது மாசையுரை சாயி
பத்திரம்பூ ரியங்காரஞ் சாதகும்பம் புதையல்
பண்டங்காந் கேயமுத லுறைவகமா டனந்தம்
வித்தமா டகமீகை பொருள்புரி செங்கோல்
வெறுக்கையரி பீதஞ்சா மீகாஞ்சாம் புனதந்
கைத்துரிதி சந்திரங்குடழ் மித்திரையே யேமந்
காணிகாஞ் சனந்தங்கம் லேங்கைசொன்னந் தனமே.

தனியீழம் பிங்கலந்தே சிகஞ்சாத ளுபந்
தமனிய நிதானம்பீ தகமாடை தொடுக்கந்
கனகமப ரஞ்சிதிர வியஞ்சுவுண மருத்தந்
கல்யாண முகரிசெம்பொ னறுபதோ டிரண்டாந்
தொனிடாந் மிரசதங்கா வுதங்குத புதமே
சுல்லுவெள்ளி வெண்பொன் னுந் திருமேனி யெருவை
செனிவடுத்தாம் பிரஞ்சிக்க முதம்பரமே சுற்பஞ்
\ செம்பாகு மீயம்வங்கஞ் சிருஞஞ்சொன் னதுவே.

சொன்னல்கருந் தாதிகொல் வயங்கரும்பொ னிரும்பாஞ்
சொன்னவை ஸ்யம்பொன்னுந் தராமதுக மாரு
மின்னுறையுந் கஞ்சமும்வெண் கலமாமுன் னைந்தோ
டிகையுந்தா தெழுலோகந் காநீய நாகம்
பின்னுலங்கந் தானுமா யாபுரியார் கூடம்
பித்தனையா மிவைகூட நவலோக மாறும்
உன்னியவந் காரமே தகண்மொடு மாழை
யுலோகமதன் கட்டிகஞ்சம் பகமிரும்பா ணிகளே.

இரும்புணியே காந்தப்பேர் சந்திரகாந் தப்பே
ரிந்துசிலை சூரியகாந் தஞ்சலா கையதாந்
தருஞ்சுத மிரதம்விந்தாந் கெந்தகப்பேர் காநி
சத்தியுமாஞ் சாதிலங்க மிங்குலிக மிலிங்கம்
* பொருந்குலிங்க மாருமரி தாரப்பேர் பழுப்பாம்
பொரிகார மிடங்கணமாந் காயமிங்கென் றுருந்
திரும்புருசி சயிந்தவமே லவணமுப்பின் பேராஞ்
சீதாரி ருந்குலியந் குஞ்சுருகுந் குலுவே.

222. குலவுமா ணிக்கமுத்து மரகதமே லீலந்
கோமேத கம்பதும் ராகமே வயிரஞ்
சிலைவிலவயி ரேரியமே பவளநல மணியாஞ்
செம்மணிமா மணிமாணிக் கப்பேர்முத் தாரம்
அலர்தரள மவுத்திகரித் திலமுத்தம் பச்சை
யரியுமர கதமாகு மணிலீல மாருந்
சலியில்கோ மேதகப்பேர் மேதைபறப் ராகந்
கவுத்துவமாம் வச்சிரமென் பதுவயிர மாமே.

வயிடு ரியம்வால வாயமாம் பவளம்

வருதுவர்துப் பொடுதுகிர்வித் துருமமரத் தழும்பே
ரயிர் பிரவா ளுமாங்கா சிரற்றினங்கன் மனவோ

டாதனஞ் சலாகைமணிப் பொதுவக்கு மனவு
பயிலுருத்தி ிராக்கமுப்பேர் வளைமணிக்கு மாறும்
பளிங்குபடி கம்பளிக்காந் காரிகமுந் தாதுஞ்
சயகாவித் கல்லாருஞ் சித்தராஞ் சிலைகஞ்
சுடிகைகட்டி திலதம்பொட் டிகைதிலகப் பெயரே.

திலகம்புண் டாறுதலி விடுதியாந் தொய்யில்
சேயிழையார் முலைக்கோல மாஞ்சாந்து களபந்

* பொருந்குலிக (பி - ம்)

† ராக்கமிப்பேர் (பி - ம்)

கலவைச்சே மேவிரைகா லேகவண்ணந் தளமாந்
காசறையே லந்தகர மயிர்ச்சாந்தின் பேராம்
புலிகலவை வட்டிகைபீ தமுநான்கு சாந்தாம்
பூசுபொருட் பேரங்க ராகமாந் கூலம்
பலபொருளே மனவகம்பண் ணியம்பண்ணி காரம்
பரிகாரம் வளந்தாரம் பலபண்ட மிவையே.

225. பண்டாரம் பொக்கிஷப்பேர் தண்டங்கோ சுமாமம்
பளிதம்பா ளிதஞ்சுகிற் சரங்கனசா ரமுமே
கொண்டார்கந் பூாமெனத் தேய்வைசெச்சை சேறு
குழம்பாமச் சுதம்விந்த மறுகரிசிக் கூட்டாம்
அண்டாத துப்பரத்தந் கொம்பரக்காஞ் செம்பஞ்
சுலத்தகமாம் பூனையில † விற்பஞ்சின் பேராந்
துண்டான பருத்திபன்னல் தூலம்பஞ் சாகும்
துய்துடர்குத் திரந்தந்து பனுவலிவை தூலே.

226. தூலின்புதந் கயிறுக்கசை குண்டந்தாமம் பழுவை
நுண்பாசம் வடம்புரிநா ணிரச்சையக்கந் தாம்பாஞ்
சாலம்வலை யாம்வலையிற் கயிறுமா சென்பார்
சாணிதிரு லீறுபொடி சாந்தங்காப் பேமஞ்
குலிவீழ் தியின்பேராம் பொடிபூழி புழுதி
தூளிகண்ணந் தாதுதக ணீற்றின்பே ராகும்
வாலடலை வெண்பலிசாம் பருஞ்சூம்பந் பேரா
மண்சாந்து சுதைகளபஞ் சுடுசண்ணந் துருமே.

227. தகர்சின்னம் பிதிர்செதர் பராகமே பின்னந்
தாணிதே ணுவிற்பேராம் *பிசுன்பயினென் றாகும்
ஞெகிழிதிக் கொள்ளியதாந் கடைக்கொள்ளி முளரி
லீளிரா தமுமலா தமுமாகுந் கந்துந்
பகரிருந்தை நல்லமுமே கரியின்பேர் வெண்டேர்
பாழ்த்தேர்பொய்த் தேர்காணல் பேய்த்தேரின் பேராம்
மகிழ்வதைநென் மணியலகு பலகறையும் பரலாம்
வாய்த்ததுணை யறைதூக்குச் சல்லியெனும் பொருளே.

பொருவுபுண்கம் பாளிதம்பா லடிசிலுணைப் புழுக்கல்
போனகத்துந் துண்டியிசை மடையயினி பொம்மல்
சருமிதவை கூழசுனம் போசுனம்பாத் தமலை
சாதமோ தனமன்னம் புகாநிமிரல் மூரல்
பருகுல்கி புவனகந் துய்ப் பழுதுசொன்றி கவளம்
பட்சணமூண் பதமுப்பாளு றுஞ்சோந் றின்பேர்
சுரருணவு பலசருவோ டவியாமாந் துணவு
தோட்கோப்புப் பொதிசோறு கட்டணத்தின் பேரே.

பேருணவு பெருப்பாகும் பாயசம்பாந் சோறும்
பிழையிச்சில் சேடமிரு பொருளெச்ச மிகையாம்
ஒருமெச்சி லுச்சிட்ட மாங்கருணை பொரியந்
குறும்பேர்பால் பாகாக்கு மோழைகூழ் காடி
யாருறுகஞ் சியின்பேராம் வெந்தையகு குல்லி
யாவியுக்கா ரியின்பேர்பிட் டரிலருப்ப கொடிதாம்
பூரிகமண் டகைதோய்வை யடைகோலை யூபம்
புதுக்கஞ்சம் லட்டுகமோ தகங்களப்ப வகையே.

230. வகையாம்பின் னுக்குலொச்சை வறையல்மலா வகமாம்
மாவிற்பே ரிடிதுவனை பிண்டியென மூன்றும்
புகையாணந் தியல்குழம் பிவைமூன்றும் கறியாம்
புளிக்கறிப்பேர் துவையாகும் பாளிதமே புல்லந்
தொகையான கண்டயிரே கண்டமென வைத்துந்
தூயகண்ட சருக்கரையா மக்காரம் விசையம்

† வம்பஞ்சின் (பி - ம்)

‡ சாம்பலாகு (பி - ம்)

¶ தருமே (பி - ம்)

* பிசுன் பயினு மதற்காம் (பி - ம்)

231. நகைகன்னல் கட்டிசுள மைந்துசருந் கரையா
நறும்பால்கீ ரம்பயசு பயமுதக காண்கே.
அமுதமைய நவரீதந் கவினம்வெண்ணை நாற்பேர்
ஆகார மலிகிருத மாச்சியந்துப் பிழுது
தமிழையே மேழுநெய்ப்பே ருளபெருகு ததியுந்
தயிராமோ ரருப்பமுசர் தக்கிரங் கலாயந்
கமழதிக மற்சிகையா மமரிசுதை மருந்து
கனியமிழ்த மழுதப்பேர் கனங்கரனந் காந்
முமிழ்கடுவா லங்காலந் காரிசின்கி நஞ்சா
முணவூட்டந் குளகிரைநீ னுறைவிலங்கூண் பாலே.

பாலிபடு விழிவசளி யிக்காணந் கஞ்சாப்
பாடலி சுயோகிவே கினிமருட்டந் கல்வை
மாலிமா தவம்பானஞ் சூலிகுந்தி விருனி
வடியரிட்டஞ் சாயனஞ்ச லோகிசிக்கர் மோலி
யாலிமடம் பேதைபிழி சுவிகைசுரை சூரை
யறிவழிமுண் டகமேதை விளம்பியம்பி தணியல்
சாலியா வசந்தோப்பி காளிதொண்டி சேறு
சாரும்பல் சூமலியா † துவமறவி மதியே.

233. மதுரைபுடன் மாரிசுமா லினியைம்பா னிரண்டு
மயக்குகள்ளின் பேராரு கணைநறு தேறன்
முதுபிரச மதுகரங்கள் வேரிமக ரந்த
முருகுநறை மட்டமுதுத் தேன்பேர்பன் னிரண்டாம்
இதுகளுமக் கள்ளினுக்காம் வெள்ளில்பா டையின்பே
ரிறுங்காடு சோதனி துரானரலே சிக்குச்
சிதன்மயலுஞ் செற்றையின்பேர் சுடுபுகமை சும்மை
சோடைசும் மாடைத்துஞ் சுமட்டின்பேர்ப் பரப்பே. ()

பரசுகுளிர் கணிக்கிதழ் னவியமழுத் தண்ணம்
பாலமுமா மூவிலவேல் சூல்காஞ் சத்தி
‡ வெருளுமுத் தலைக்கழுவே கழுமுருஞ்ஞ வப்பேர்
விட்டேறு சத்திமதந் கயிலெல்கம் ஞாங்கர்
அரணமுடம் பிடிசுந்த மொன்பதும்வே லின்பேர்
அடற்கைவேல் கப்பணந்தோ மரமாகு கேமி
யொருபருதி சுதெரிசனம் வளையெல்கத் திகிரி
யொளியுடட் மாழியெட்டுஞ் சக்கரப்பேர் தனக்கே.

தனுசரா சனஞ்சிந்து வாரங்கோ தண்டந்
தமிழிலை ரோணங்கார் முகஞ்சாங்கஞ் சாப

† துவமறவி (பி - ம்)

‡ வெருளறுமுத் (பி - ம்)

முனிதவர்க்காண் டிபம்பேணு கொடுமரம் பிளை
முனைந்தோ டொன்றும்விலாஞ் சார்வகமால்விலலாம்
அனகன்விற் பிளுகமதாம் பூரிதொடை காரி
யாவம்வடந் குணப்பூட்டிச் சிஞ்சினிகா ணரம்பும்
வினையகா ணியின்பேராம் பற்றாக்கை பாசம்
விற்கட்டாம் விற்குதைப்பேர் சூலயாம்பத் தினியே.
பத்திரம்போத் திரஞ்சிலீ முகந்தொடை யுரோபம்
பகழிமாந் கணங்கங்க பத்திரங்கோல் பாணம்
அத்திரஞ்சா யகம்புங்கந் தோணிவண்டு கதிரம்
ஆசுகம்பத் திரிபுதைக் கம்விகைம் பல்லந்
தத்துகணை வாளியேச் சரமப்பின் பேராஞ்
சுரக்கட்டுக் குப்பிசூலை புதைபுழுக்கா முடுவே
இத்தரமாத் குதைபகழி புந்கமதா முடுவீர்
கிறகுதாம் பாமொட்டம் புதண்டமா வனவே.

237. ஆவகா னீளிகையாகுந் துணியம்புக் கூடாம்
அசனிசத கோடிவச்சி ராயுதப்பேர் சம்பம்
பூவயிரந் குலிசமுமாத் குயங்கொடுவா ளரிவாந்
புள்ளமுமா மசிகவிநாந் தகங்கட்கந் கோண
மாவசிமட் டாயுதந் துவத்திவஞ்ச முளரி
வள்ளேதி கரவாளந் குறம்பிடிவாட் சுரிகை
மேவுகண்டந் கண்டகம்பத் திரநாட்ட முசுண்டி
வேணுவிரு பாணிரண்டிந் கத்தியின்பே ரெழுமே.

எழுக்கணையம் பரிகமுமாத் கழுக்கடைமுட் கழுவா
மிகல்வட்டஞ் சுழல்படைபா ராவனைய மாகுந்
கொழுத்ததண்டு பீலியெல்கம் பிண்டிபா லமதாந்
குந்தத்தோ மரங்கொந்த மீட்டிவிட்டே றைந்தும்
பழுச்சவள மாமுலைமூக் கரிகருவி குளிராம்
பருகவியந் கோடாரிப் பேர்துடா ரமுமா
முழிப்பெயரே தறிகைகணிச் சியுமாகு மீர்வா
ஞரக்கரபத் திரமும்வே திணமுமுரைத் தாரே.

239. தாரொடுகப் பணங்கோல மிருப்பமுண்ணு ராசஞ்
சலாகையாஞ் சுவர்களையுந் கருவிகன்ன மாகுஞ்
சீர்கதைதண் டெறுள்வயிரந் குணில்குறண்டேழ் தடிப்
தேறுசக்கு கூத்திகைகாத் திரிமட்டி முட்டம் [பேர்
பேர்முசுண்டி முற்கரமாம் பறளைபற ளிகைகந்
பொறியல்லி யன்னீந்தும் பற்றிரும்பாந் கவணின்
பேரொடிகில் கவணைகுளிர் குணிலுமா மூசிப்
பேர்குசி யதின்றுளைப்பேர் பாசமாந் துடரே.

240. ‡ ளிகையாவந் (பி - ம்)

ஆயுர்வேத வித்வான் B. V. பண்டிட் அவர்களின்

டானிக்குகள் :

ச்யாவனப்ராச

ஜீவஸுதா

பாதாமி லேகியம்

தந்வந்தரி லேகியம்

“பாலஸுதா” குழந்தைகளுக்குச் சிறந்த டானிக் (ரூபா 1-0-0)

காஸ்ட்ராலக்ஸ் : சுத்தம் செய்து மூலிகை சேர்ந்த ஆமணக்கெண்ணெய் (6 அவுன்ஸ் 8 அனா)

ஸ்ப்ளீவரால் : குழந்தை கட்டிக்கும், ஜீவரக் கட்டிக்கும் (ரூபா 2-0-0)

ஸ்ரீகா கஸ்தூரி மாத்திரை, (அனா 4) கோரோஜனை மாத்திரை, (அனா 6) பால சஞ்சிவினி (அனா 4)

மெட்ராயாஸுதா மெட்ராயாஸுதா மெட்ராயாஸுதா

“நட்சுசன்குபேஸ்பொட”

சுத்தாரணம-பாக்கோட் (ரிசுதந் சேய்குண்டி) மெட்ராயாஸுதா-டப்பி

(தபால் பில்லையுடன் லிஸ்டிக்கு எழுதவும். அட்வான்ஸுடன் ஆர்டர் செய்யவும்.)

தைலங்கள் :

அமிர்தாமலக

பிருங்காமலக

ஸுகுமார

ஹிமஸாகர

அப்பர்

அப்பரும் அறுபத்துநான்கு கலைகளும்—29. தருக்கம்

[713-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

(3) கருமம்:—Activity.

கருமம் என்பதைத் தர்க்க நூல்களில் புடைபெயர்ச்சி யென்பார். இது குணங்களைப்போலத் திரவியமாத்திரத்திருப்பது. மூர்த்தத்தவ பரியாய நாமமுடைய விபு அல்லாது பொருளின் பரிமாணத்தோடு கூட ஒரு பொருளில் சமவேதித்திருப்பது. இது விழுதல், விழுதல், முடக்கல், நீட்டல், நடத்தல் முதலிய வேறுபாடுகளைத் து. எனவே பிரதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, மனம் என்னும்பொருள்களின் பரிமாணத்தோடுகூடச் சமவேதித்திருக்கும்.

பிரதிவியிடத்துக் கருமம்:—(உ - ம்). ஆகியிடத்துக் கரும்புபட்டே சாறுவருவது.

ஆகைப் படுகருமபின் சாறு போல

அண்ணிக்கு மஞ்ஞெழுத்தின் நாமத் தான்கான் சே மூடையார் சிந்தை யான்கான்

திரிபுரமூன் தெரிபடுத்த சிலையி னுன்கான்

பாலிஞ்ஞெ தயிர்நடுயெய் யாடி னுன்கான்

பண்டாங்க வேடன்கான் பவிதேர் வான்கான்

வேலை விடமுண்ட மிடற்றி னுன்கான்

விண்ணிழிதன் விழி மிழலை யானே.

திருவீழி மிழலைத் திருத்தாண்டகம் 2.

நீரின் கருமம் அலைத்தல், † ஓடல் முதலியனவாம். மற்று, சொட்டல் இறுகல் உறைதல் ஒழுக்கமுன.

வாண்சொட்டச் சொட்டநின் றட்டும்

வளர்மதி யோடயலே

தேன்கொட்டச் சொட்டநின் றட்டும்

திருக்கொன்றை சென்னிலைத்தீர்

மாண்பெட்டை நோக்கி மணுளீர்

மணிநீர் மிழலையுள்ளீர்

நாண்கொட்ட வுட்கை மறக்கினு

மெண்ணைக் குறிக்கொண்மினே.

திருவீழியிழலை - திருவிருத்தம் 1.

தேயுவின் கருமம், “கிமிர்தல்”:—

காராகி நின்ற உலகே போற்றி

ஓங்கி யழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி

போகி பெங்கும் பார்தாய் போற்றி

பெயராதென் சிந்தை புருந்தாய் போற்றி

நோவி டான நிழலே போற்றி

நோவா ரொருவரு மில்லாய் போற்றி

காராகி நின்ற முகிலே போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

திருக்கயிலாயம் - போற்றித்திருத்தாண்டகம் 5.

† பெருகி யலக்கின்று ஆறே போற்றி,

போரோய் பேர விடுப்பாய் போற்றி!

உருகி நினைவார்தம் முன்னாய் போற்றி,

ஊனத் தவிர்க்கும் பிரானே போற்றி

அருகி மிளிர்கின்ற பொன்னே போற்றி

யாரு மிகழப் படாதாய் போற்றி

கருகிப் பொழிந்தோடு நீரே போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

திருக்கைலாயம் போற்றித் திருத்தாண்டகம் 8.

வாயுவின் கருமம்:—அடித்தலும், * கலத்தலும், வாசனை பல விடங்களிற் பரவச் செய்தலும்:—

வேற்றுகி விண்ணுகி நின்றாய் போற்றி

மீளாமே யானென்னைக் கொண்டாய் போற்றி

ஊற்றுகி யுன்னே பொலிந்தாய் போற்றி

ஒவாத சத்தத் தொலியே போற்றி

ஆற்றுகி அங்கே யாமிந்தாய் போற்றி

ஆறங்க நாவிலேத பானாய் போற்றி

காற்றுகி யெங்கும் கலந்தாய் போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

திருக்கயிலாயம் - போற்றித் திருத்தாண்டகம் 1.

மனத்தின் கருமம்:—அவ்வுழியிற் செல்லலும் சிந்தையைச் செலுத்தலுமாம். மனதை ஒரு குரங்குக்கு ஒப்பிடுவர்—ஒரு வழியாய் நில்லாமல் அவ்வச் சமயத் திற்குத் தேர்நிற்பவாறு ஒலிவதால். இது பெரும்பாலும் மருளை ஆவாவு மென்பர் அப்பர்.

மருளவா மனத்தனாகி மயங்கினேன் மதியிலாதேன் இறனவா வறக்குமெந்தை யினைபயி. நீழலென்னும் அருளவாப் பெறுதலேன்றி யஞ்சிரா வலமந்தேற்குப் பொருளவா தந்தகவாதேபோதுபோய்ப்புலந்ததன்றே தனித்திருநேரிசை 1.

எனவே, கருமமாவது உயிருள்ள பொருள்களின் இராசசகுணத்தின் விசேடமாம். இது காணக் கூடிய தாதலால், எல்லாவாற்றில் அடங்கும். விபுவான பொருளுக்கும் கருமமுண்டெனில் அதுகாணக்கூடாததாயும் எல்லையற்றதாயுமிருக்கும். அது பற்பலவகையிற் செய்கைகாட்டினும், கருமமென்னல் பொருந்தாது. அதைச் சிந்தையுள் ஆழ்ந்து அறியக்கூடுமென்றிச் சட சம்பந்தத்தில் காணக்கூடாததாயால் கருமமாகாது.

மூன்று மூர்த்தியுள் நின்றிய லுந்தொழில்

மூன்று மாயின மூவிலே குலத்தன்

மூன்று கண்ணின் தீத்தொழில் மூன்றினன்

மூன்று பொதுமென் சிந்தையுள் மூழ்குமே.

எட்டு மூர்த்தியாய் நின்றிய லுந்தொழில்

எட்டு வான்குணத் தீசெனெம் மான்றனை

எட்டு மூர்த்தியு மெம்பிறை பெம்முளே

எட்டு மூர்த்தியு மெம்பு னொருங்குமே.

தனித் திருக்குறத்தொகை 18.

அண்ட மாரிரு னாகெ டந்தும்பர்

உண்டு போலுமோ ரொண்குட ரச்சுடர்

கண்டிங் காரறி வாரறி வாரேலாம்

வேண்டிங் கட்கண்ணி வேதியன் காண்மினே.

சித்தத் தொகை - திருக்குறத்தொகை 2.

(4) சாமாநியம்:—அதாவம் சாதி. இதைத் துவம் என்னும் அடைமொழியால் தர்க்கத்தில் கையாளுவர். இது பாசாதிபென்றும், அபாசாதி பென்றும் இருவகை. இவ்விருவகையுள், திரவியம் குணம் கருமம் என்னும் மூவகைப் பதார்த்தங்களிலும் காணலாம்.

* காற்றனைக் கலத்தும் வினை போயறத் தேற்றனைத் திரு வண்ணுமலையனைக் கூற்றனைக்கொடி யார்புர மூன்றெய்த ஆற்றலையடி யென்மறத் துவவனே. திருவண்ணாமலை—திருக்குறத்தொகை 4.

பாசாதிபாசிய சாமாநியம் குலவகையாற் காணப்பட்டது. அபாசாதிபாசிய சாமாநியம் உபாதிவகையாற்காணப்பட்டது. நீரில், நன்னீர் உவரநீர் என இருவகை உளவன்றோ? இச்சாதிபேதம் பாசாதி சாமாநியம். ஒரு கிணற்றுநீரைப் பாசியிலும், செம்பிலும், ஜாடியிலும், புட்டியிலும் நிறப்புவோமாயின், அக்கிணற்று நீர் மேற்கூறிய நால்வகை யுபாதிபால் நால்வகை அபா சாமாநியமாகும். சாமாநியம் என்பதை ஆங்கிலத்தில் Identity (ஒரேமாதிரித் தன்மை) பென்பர். சாதிவகையிலாயினும், உபாதிவகையிலாயினும் ஒரேமாதிரியான தன்மை காணப்படினும், எக்காணத்தினாலேனும் சற்றுப் பேதங்களிடையே காணப்படும் ஒருமாதிரித்தன்மையே சாமாநியமாகுமென்றி, யாதொரு பேதமுமில்லாத இரண்டு பதார்த்தங்களுக்குச் சாமாநியம் காட்ட வளாது (There is no absolute identity but only an identity in difference). எனவே, சாமாநியம், பின்னமாய் வேறுபட்ட இலக்கண பின்னங்களின் வடிவஞானம் எல்லாவற்றிலும் அடைந்த ஒன்றனைப் பற்றி நிற்குமென்ப, புரவிகளையும் பசுக்களையும் ஒன்றாய்க் காணுங்கால், பலவாறானும் வடிவமுடைய பசுக்களை ஆவென்றும், அவ்வாறே குதிரைகள் பற்பல பேதங்களுடன் காணப்பட்டாலும் அவற்றைப் புரவிகளென்றும் பிரிப்பது, இச் சாமாநியத்தாலேயாம். இன்றேல் சிழுவரும் பாசரத்தில் கண்டவாறு சாமாநிய மற்ற தன்மைமாய் முடியும்.

வேற்றனை யின்றி யென்றும்

விளங்கொளி மருங்கி னானைக்

கூறியல் பாகம் வைத்தார்

கோளர மதியும் வைத்தார்

ஆறினைச் சடையுள் வைத்தார்

அணிபொழில் கச்சி தன்னுள்

ஏறினை யேறு மெந்தை

யிலங்குமேற் நளிய னாரே.

திருக்கச்சி மேற்றளி-திருநேரிசை 9.

(5) விசேடம்:—அதாவது ஒன்றினை மற்றொன்றி லிருந்து பேதித்துக் காட்டுவது. இதை ஆங்கில தர்க்கத்தில் (Difference) பேதத்தன்மைபென்பர். அது ஒற்றுமைக் குணத்தில் வயங்குவது (There is no absolute difference but only a difference amidst identity). எனவே விசேடம், நித்தியமாகும். நித்தியத் திரவியத்திலிருக்கும் நித்திய திரவியமாவன, ஆகாயம் முதலிய ஐந்தும், பரமாமூரூபமான பிரதிவியாதி நான்குமாம்.

நித்தியத் திரவியங்கள் தம்முள் வேறுபட்டிருத்தலைத் தெரிவிப்பது அவற்றின்கண் உள்ள சாமாநிய முதலியனவாதலின் அவற்றை விசேடமென்பர். விசேடமென்பது சாதாரண மொழியில் சிறப்பு என்னும்

பொருள்தரும். கங்கையுள் திங்கனும் சிவபெருமான் சடைபில் தங்குவது ஒரு விசேடமாகும்.

பலவும் வல்லினை பாறும் பரிசினால் உலவுங் கங்கையுள் திங்கனும் மொண்சடை குலவி னுன்னுளி நும்பொழிற் கோளிலி நிலவி னுன்றனை நித்த வினைபினே.

திருக்கோளிலி - திருக்குறத்தொகை 4.

அந்நியோந்நியபாவத்திற்கு விசேடபாய்ச் சாமாநிய மற்றதாய் நித்திய திரவியங்களில் சமவேதித்து நித்த மாயிருக்கும் நிலைபை விசேட மென்பர். “மாலைத்தோன்றும் வளர்மதி” “ஆலைக் கரும்பின் சாறு”, இவை மதி, சாறு என்னும் பதார்த்தங்களின் விசேடங்களைக் காட்டும்.

விசிகதிர் ஞாயிறல்லர் மதியல்லர் வேத

விதியல்லர் விண்ணும் நிலனும்

திரிதரு வாயுவல்லர் செறுதியு மல்லர்

தெளிநீரு மல்லர் தெரியில்

அரிதரு கண்ணி யானையொரு பாக

மாகவருள் காரணத்தில் வருவார்

எரிபா வாமாற்ப ரிணையொரு மல்ல

ரிணைப்பொரு மல்ல ரிவரே.

சிவனெனு மோசை 2.

(6) சமவாயம்:—நீக்கமின்றி யிருப்பவற்றின் சம்பந்தம் சமவாய மெனப்படும்:—

ஊனவன்கா ணுடறனக்கோ ருயிரா னுன்கான் உள்ளவன்கா ணில்லவன்கா ணுமையாட் கேன்றும் தேனவன்கான் டிருவவன்கான் டுசையா னுன்கான் தீர்த்தன்கான் பார்த்தன்கான் பணியைக் கண்ட கானவன்கான் கடலவன்கான் மலையா னுன்கான் களியானே யீருரிவைக் கதறப் போர்த்த வானவன்கான் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும் வலிவலத்தான் கானவனென் மனத்து ளானே.

திருவலிவலம் - திருத்தாண்டகம் 2.

இவ் வொற்றுமைச்சம்பந்தம் அவயவ அவயவிகள் நீக்கமின்றியிருப்பது. ஆயினும் உண்மையில் பொருள்கள் வேறு வேறு ஆவதால், இவற்றின் சம்பந்தம் ஒரு நிலையில் சையோக சம்பந்தமாயும் மற்றொரு நிலையில் சமவாயமாயும் காணப்படும்.

கூற்றுலன்கான் கூற்றுவனைக் குமைத்த கோன்கான் குவலயன்கான் குவலயத்தி னீரா னுன்கான் காற்றவன்கான் கனலவன்கான் கலிக்கு பின்கான் கணபவனச் செம்மேனி கலந்த வெள்ளே

நீற்றவன்கா ணிலாவூருஞ் சென்னி யான்கான்

நிறையார்த்த புணற்கங்கை நிமிர்ச டைமேல்

ஏற்றவன்கா ணெழினாரும் பொழிலார் கச்சி

யேகம்பன் கானவனென் னெண்ணத் தானே.

திருக்கச்சியேகம்பம் - திருத்தாண்டகம் 1.

கம்பராமாயணம்

ஆரணிய காண்டம்—7. மாரீசன் வதைப் படலம்.

[716-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

மலைய வரைவர் வடமொழி வாணர்.

கூலையின் விழுப்புமோ, மற்று, கைவழுக்குற்றதேயோ

என்று ஒருபாற்படாமல் ஒதுவோர் உள்ளம் உழைக்க எழுத்திறமை வான்மிகி முனிவருக்குப் போதவுளது. சரித்திருந்த தன் வயிற்றைச் சற்றேனும் மறைக்காமல் வந்தடைந்த ரூர்ப்பணகை, சானகியின் ஆலிலையென்ன வயிற்றனைச் சரித்ததென ஏசியேசி இரா மனுக்குக் காட்டினான் என்றியம்பினர் அம்முனிவர், இதனில் மையலுடை யாக்கியின் மதியினை நகுவார்,

ஒருகால், அன்னவா நவனை இயம்பவைத்த கவியின் மதியினை அயிர்த்தலும் கூடும். ஆயினும், கண்கூடாய் வேற்றுமையைக் கானமறுத்து, தன்னைப்போல்கரிவயி றுடையாள் சானகியும் எனச் சாதிக்கப் புருந்தாளே னும், இழிதகை மாந்தர் காமத்தா லழியுங்கால் எப்பிழையும் அவர்க்கியற்கையேயாம் என்னுள் செய்தி அச்செய்கையுள் அடங்கியிருக்கும் வாய்மையை அறிதல் வேண்டும். தம்மைப் போலவே பிரரை மதித்தல் தகவிலா மாந்தர் குணம். சிந்தையைக் கண்ணுற்றவு

டன் சூர்ப்பணை, “என்னைப்போல் இவளும் இடையே வந்தாள்” என்று எண்ணினாள் என்றும் அப்படியே இராமனுக்கும் இயம்பினாள் என்றும் கம்பர் கூறினார். தொழில் குணம் முதலியவைகளில் ஒருவர் தன்னைப்போல் பிறரை மதிப்பதில் நம்பத்தகாத விபத்துத் தோன்றுவதில்லை. மற்று, உருவத்தில் அத்தகைய மயக்கத்தைப் பேசினாலோ என்னிது மதியெனப் பெரிதும் அபிச்சிக்குமே. எனினும் ஆழ்ந்த சிந்தனையோடு ஆராயுங்கால் இவ்விரண்டிற்கும் அளவில் வேறுபாடு அமைந்திருக்கின்றதே பொழிய இவைகளை இப்பகுக்கின்ற இயற்கையின் இரகசியத்தில் யாதும் வேறுபாடில்லே என்பது தெரியவருகின்றது. வடநூலிற் போலல்லாத கம்பர் தம் காவியத்தில் சூர்ப்பணை வடிவமைப்பின் வனப்பெலாந்தாங்கி வந்தாளாதலின், தன் வயிறுகொண்டு சிதைபைப் பறிக்கமாட்டாதவளாகித் தொழிலையே சார்த்திப் பறிக்கவேண்டிய வளாயினாள். ஆதலின், இத்திறத்தில், வடமொழிவாணர், கைவழுக்கிரைவர் என்பதை நம்பலாகின்றோம். இன்னவாறு கம்பரது உரைபைக் கொண்டு வான்மீக முனிவரது உண்மையை உணரப்பெறுவியின், சூர்ப்பணைகையின் கண்கள் விளைய முயன்றிருந்த ஓர் அமைதிகாணல் அரிதாகிவிடும். எனின், அத்தெய்வமாக்கவி மாட்சி தெரிக்கவே தாமொரு தமிழ்நூல் பாடினாரெனக் கூறிய கம்பர், தன் அடக்கத்தையோ மற்றுத் தன் கவியின் பெருமையை யோ பேசினார் என்னும் ஐயத்திற்கு இறுதிகாணல் எளியதன்று. அன்னதற்கோர் உதவியைப் புரிதற்குரிய செவ்வியொன்று கம்பருக்கு இப்பொழுது நோர்ந்திருக்கின்றது.

காணுடன் அரக்கரெல்லாம் உரமழிந் தொழிந்தவளவில் எஞ்சிய நிருதன் அகம்பணன் என்பான் இராவணன்பால் விரைந்தோடி உற்றது அத்தனையும் உற உற இயம்பினுனெனச் சாற்றி வான்மீகமுனிவர் பின் வருமாறு நிகழ்த்துகின்றார்: கான்முதல் அரக்கர் தம் அழிவினைக் கேட்டு அழன்றனன் இராவணன். இராமனது ஆற்றலைக் கேட்டு ஆர்ப்பரித்தனன்; சிதையின் அழகைக் கேட்டு அவாக்கொண்டனன். இமைப்பொழுதில் மாரீசன் இருந்த கிடம் எகினான். ஏகி அங்கு அவனுக்கு யாவூகூறித் தான் இராகவன் மனைவியைக் கவர்ந்து கொள்ளத் துணிந்திருந்த செய்தியையுஞ் சினான். மாரீசனே அங்கனே அவனை மறுத்து, இராமனது போற்றலைப் பலவாறு எடுத்தோதி அன்னவன் மனைவியைக் கவர்தல் ஒருபோதுமாகாமை வற்புறுத்தி “வெகு பயங்கரமான இராமனென்னும் சமுத்திரத்தில், ராஷ்சேந்திரா, நீ விழுந்துவிடாதே. இலங்கை நாயக, கோபங்கொள்ளற்க. அரக்கரேறே, செளக்கியமாக வந்தவழியே திரும்பி இலங்கைக்குச் செல். நீ நின் மனைவிமாரீசனோடு எப்போதும் இன்புற்று வாழ்ந்திரு. இராமன் தன் மனைவியோடு வனத்தில் வசிக்கட்டும்” எனவிலக்க, இராவணன் இலங்கை மீண்டனன்.

மீண்டு, “அந்தனர் வேள்வியுடன் அரிவையர் கற்பினை யழிப்பவனும், வாசகியை வென்று தஷ்கனாடைய அன்பான மனைவியை எடுத்தோடினவனும், விஷ்ணுவின் சக்கரத்தால் நூறுதரம் அடிபட்டவனும் குபேரனைச் சபித்துப் புஷ்பகவிமானத்தைக் கொண்டு வந்தவனும், மிகக் கொடியவனுமான இராவணன், வாயைப் பிளந்துகொண்டு உட்கார்த்திருக்கும் யமன்

போலப் பயங்கரமாய்த் தன் மண்டபத்தில் அரியணையில் அரசவீற்றிருக்கும் வேளையில்,” அவன் தங்கை சூர்ப்பணை அற்றமுக்கும் அறதொழுகுங் குருதியும் உடையளாய் வந்துதோன்றித் தன் முன்னவனை இன்னன இயம்பி நிந்திக்கலானாள்.—

“போகங்களில் களிமயக்குற்றுக் கிடக்கும் நீ, நினக்கு வரவிருக்கும் பெருங் கேட்டினை அறிந்தாயல்லே. ஒற்றாடாத அரசனைக் குடிகள் கைவிட்டு நீங்கிவிடுவார்புத்தியில்லாத அரசன் விளங்கமாட்டான். நமது சுற்றத்தார் ஜனஸ்தானத்தில் மாண்டதை நீ பின்னும் அறிந்துகொள்ளாமையால், ஒற்றர் உதவியும், மந்திரிகள் நன்மதியும் உனக்கு வாய்க்கவில்லை என்பது தெரிகின்றது. பதினாலாயிரம் அரக்கர்களுடன் காளையும் தூஷணையும் இராமன் ஒருவன் ஒன்றரை முகூர்த்தத்தில் கொன்று விழ்த்தியிருக்க, அதனை ஒற்றர்களால் அறிந்துகொள்ளாத நீ துற்புத்தியுள்ளவன், நற்குணங்கள் இல்லாதவன், உனது இராச்சியத்தை இழந்து விரைவில் அழிவடையப்போகின்றாய்”.

இது கேட்க, முன்னரே பிளந்திருந்த வாய் (வாய்கள்?) பின்னும் பிளந்ததே பொழிய இராவணன் தானித்தனையும் அகம்பணனால் அறிந்திருந்தா னென்று செப்பினானன்; நல்ல தன் தங்கையின் முக்கொடுகாதும் முளியாய்ப் போனவாறு யாதென்று கேட்டானுமல்லன். மற்று, இராமன் யாரென்றும் அவன் உருவமும் ஆற்றலும் பயின்ற படைக்கலன்களும் எத்தகையனவென்றும் அவன் தண்டகாரணியும் போந்துள காரணம் யாதென்றும் வினவினான். வினவுதலும் அவ்வாக்கி, இராமலக்கும்ணர்களது அளவிறந்த அழகினையும் ஆற்றலையும் பலபட எடுத்தோதியபின் சிதையின் சிறப்பையும் செப்பி,

“எவனுக்குச் சிதை மனைவியோ, எவனைச் சிதை சந்தோஷத்தோடு தழுவுகின்றாளோ அவனுடைய பாக்கியம் இவ்வுலகத்தில் இந்திரனுடைய பாக்கியத்திற்கு மேலானது. அவள்தான் நினக்குச் சரியான மனைவி, நீ தான் அவளுக்குச் சரியான கணவன். அம்மட்டத்தைய நின்னுடைய மனைவியாக்க வேண்டுமென்று நான் எடுத்துக் கொண்டேவர முயன்றேன். அதற்காத்தத்தான் கொடிய லக்ஷ்மணன் என்னை இவ்வாறு அங்கபங்கு செய்தான். அவனை நீ கண்டால் அதுமுதல் நீ மன்மத பாணங்களால் வருந்துவாய். அவனை மருவவேண்டுமென்று இஷ்டமிருந்தால் உடனே வெற்றியடையும்பொருட்டு வலக்காலைத் தூக்கிவைத்துக் காட்டில் வசிக்கும் இராமனைக் கொன்று மாண்டொழிந்த இலக்ஷ்மணனையும் கொன்று கணவனை யிழந்த சிதையை மணஞ்செய்துகொள். அரக்கர் வேந்தே, நான் சொல்வது நின் மனத்திற்கொத்திருந்தால் உடனே நான் சொல்லும் வண்ணம் நட. அவர்கள் வலிமையை யும் உன்னுடைய பலத்தையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து அப்பெண்ணைப் பலாக்காரமாகக் கொண்டுவந்துவிடு. அவயவக் குற்றங்கள் ஒன்றுமில்லாத அழகிய சிதையே உனக்கேற்ற மனைவி. இராமன், தனது கொடிய பாணங்களால் ஜனஸ்தானத்திலிருந்த அரக்கர் எல்லாரையும் வதைத்ததைக் கேட்டும், கரதுஷணர்கள் மாண்டதைக் கண்டும் நீ எவ்வாறு நடந்துகொள்ளவேண்டுமோ அவ்வாறு நடந்து கொள்”

என்று முடித்தான். இராவணனும் கருமமும் இடமும் கருவியும் யாவும் சிந்தித்து இரகசியமாக மீண்டுமோர் முறை மாரீசனை நாடிப் புறப்பட்டான்.

சென்னைத் தமிழ் லெக்ஸிகன் பதிப்பாளியர் திருவாளர் S. வையாபுரிப் பிள்ளையவர்களால்

பதிப்பிக்கப்பெற்ற நூல்கள்

தமிழகராதி ஆதார நூற்றொகுதி

நாம தீப நிகண்டு.

நிகண்டுகளின் வரலாறு, ஆசிரியரது காலம், நூலின் கயங்கள், முதலியன அடங்கிய சிறந்த முன்னுரை கொண்டது. பொருட் பெயர்களை விளக்கக் கூறும் செவ்விய உரைபாடமுள்ளது. நூலின்கண் வந்துள்ள பொருட்பெயர்களைத்தையும் முற்ற வுணர்த்தும் அனுபந்தம் பெற்றது. சுமார் 12000 சொற்கள் கொண்ட சிற்றகராதியாக உதவுக தகையது.

விலை ரூபா 2-0-0

அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு.

சிறந்த ஒரு சொற் பலபொருள் நிகண்டு. நிகண்டு களின் வரலாற்றினை விளக்கும் விரிந்த முன்னுரையுடன் கூடியது. சொல்லின் பொருள்களை யெளிதாகத் தெரிந்துகொள்ளுதற்குப் பலபொருளொருசொல்லகராதி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. விலை ரூபா 1-4-0

கம்பராமாயணம்—உயுத்தகாண்டம்.

முதல் மூன்று படலங்கள்: பல எட்டுப் பிரதிகளை ஒப்புநோக்கித் திருத்தியது; பாடபேதங்களைத்துத் கொடுக்கப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-6-0

திருக்குறள்

மூலமும் சொந்திரிப் பகராதியும் விஷய ஒப்புத்துறளும் (வா.மார்க்க சகாயம் செட்டியார் பதிப்பு)

சிறந்தக்கமான இப்பதிப்பில் அட்டவணைக்கு மாத்திரம் 300 பக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருக்குறளைப் படித்து ஆராய விரும்புவார்க்கு இவ்வட்டவணை மிகவும் உபயோகமானதாகும். ஒப்புக்குறள்களைச் சேர்த்துப் பதிப்பாளியர் அளித்துள்ள மாணக்கருக்குப் பெரிதும் பயன்தரும். இப்பதிப்பின் அருமை பயின்று பார்த்தாலன்றிச் சொல்லிக்காட்டுவது சலபமன்று. விலை அனா 0-12-0

கலாநிலயம் ஆபீஸ், வேளாளர் தெரு, புரசை, சென்னை.

ANCIENT JAFFNA

MUDALIAR C. RASANAYAGAM C.C.S.

An authentic history of North Ceylon, Particularly of Jaffna based on archeological Epigraphic and linguistic researches is stated here in a connected manner from ancient times up to the occupation of the Island by the European Professor. S. Krishnasamy Iyengar has given an appreciative foreword.

PRICE Rs. 5-8-0.

KALANILAYAM

PURASAWALKAM

VEPERY, MADRAS.

எமாங்கத்திளவரசன்

ஸ்ரீமான் T. N. சேஷாசல ஐயர் B.A., B.L.,

எழுதியவார்

செந்தமிழ்க்காதை.

கலாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புரசைபாக்கம், சென்னை. விலை ரூ. 1-4-0

களவியற் காரிகை.

ஒரு சிறந்த அகப்பொருள் எலிக்கணநூல்; முதன்முறை இப்போதுதான் அச்சில் வெளிவந்தது. கிடைத்தற்கரிய பல அரிய நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற மேற்கோள்களை யுடையது; பல அனுபந்தங்களுடையது. தமிழாராய்ச்சியாளர்க்குப் பெரிதும் பயன்படுவது. க்ரென் அளவில் 170 பக்கம் கொண்டது. சொற்பப் பிரதிகளை யுள்ளன. விலை ரூபா 3-0-0

நூற்பொருட் குறிப்பு.

1. இறையனார் களவியலுரை; 2. குறுந்தொகை; 3. திருக்கோவையார்; 4. நற்றிணை; 5. களவழி காற்பது; 6. தேவாரம்; 7. வீரசோழியம்; 8. காலாயிர தில்யப் பிரபந்தம் முதலிய எட்டு நூல்களின் பொருட் குறிப்பு அடங்கியது. தமிழ் லெக்ஸிகன் ஆபீஸ் தலைமைப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் மு. இராகவையங்காரவர்களால் தொகுக்கப்பட்டது. டெம்மியனவில் 175-பக்கங்கள் உடையது. இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்கும் சரித்திர ஆராய்ச்சிக்கும் மிகஇன்றியமையாதது. சொற்பப் பிரதிகளை யுள்ளன. விலை ரூபா 10-0-0

இராஜசந்தரம்.

ஒரு கவிதை. இனிய எளிய நடையில் எழுதப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-8-0

தினகரமலை யென்னும்-தினகர வெண்பா

திருக்குறளின் அதிகாரத்திற் கொரு வெண்பாவாக 133 வெண்பாக்களைக் கொண்டது. இது ஒரு பண்டை நூல். இதைப் பதிப்பித்தவர் ஸ்ரீமான் S. வையாபுரி பிள்ளை, B.A., B.L., விலை அனா 0-6-0

கலாநிலயம் 1930-வது வருடம் 3-வது வாலயம்.

தலையங்கங்கள்:—அறியாமை வேண்டப்படும் 4. சுயநலச்சோதனை 8. விஷயத்திற்கேற்ற விளம்பரம். முயலுக்கு முயலவேண்டா. விளம்பரமில்ல வெட்கக்கேடு. கல்லாதபேர்களை நல்லவர்கள் 3. நாணத்தால் கைவார்திறம். வாலின் லீனம். பெருமையின் பெருமை...முதலிய கட்டுரைகள் ஐம்பது, உலகியலோடு வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை விளக்குவன.

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) அயோத்தியா காண்டம் முதலிரண்டு படலங்களின் விளக்க ஆராய்ச்சி. அரசியலுக்குரிய அறங்களில் திருவள்ளுவர் வேத வியாசர் முதலானோர்க்கும் கம்பருக்கும் உள்ள வேறுபாடு 25-கட்டுரைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீமான் சோமசுந்தர பாரதியார் வரைந்துள்ள, “தசரதன் குறையும் கைக்கேசி நிறையும்” என்னும் நூலிற்குரிய பொருளும் முடிவும் கம்பருடைய கருத்திற் கொள்வாதன வென்று 25-கட்டுரைகளில் வாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

குறுந்தொகை:—(K. இராமரத்னம் ஐயர், B. A.) புத்தகமாய் இப்பொழுது கிடைக்காத இச்சங்கத்தாற் செய்யுள் நானூறும் விளக்கமான உரையுடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது.

அப்பர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் அறுபத்துநான்கு கலைகளையறிந்து கையாண்ட பெருமை விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

இலஞ்சிப்பாவை:—(T. S. நடராஜபிள்ளை, B. A. B. L.) Sir Walter Scott என்பவர் ஆங்கிலத்தில் பாடிய Lady of the Lake என்னும் காவியத்தைத் தமிழி எழுதிய கதை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாட்சுசுந்தரம் M. A., B. L.) ஆங்கிலமுறையைத் தமிழி, நடத்தை, உணவுநாட்டம், அழகை, சிரிப்பு, தன்னொடுப்பு, தன்னொடுக்கம், புணர்ச்சி, இளை விழைச்சி, விளையாட்டு முதலியவைகளின் தத்துவங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்ப் பாடம்:—விவிலிபாரதம் கிருஷ்ணன் தூதுச் சருக்கமும், அஷ்டப்பிரபந்தமும் போதிப்பதுடன், புணரிலக்கணம் முழுவதும் தெற்றென விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

நம்மாழ்வார் வைபவம்:—(K. இராஜகோபாலா சாரியார், B. A. B. L.) விளக்கமான ஆராய்ச்சியுடன், 2-ம் பத்த 6-ம் தசகம் வரையிலும்.

இவைகளைத் தவிர, ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்த கட்டுரைகளும், ஆச்சரிய குடாமணி என்னும் வடமொழி நாடக மொழிபெயர்ப்பும், சிலப்பதிகாரக் கானல்வரியை அழகுற விளக்கிய ‘மாதவி மாதவம்’ என்னும் கட்டுரைகளும், தனிப்பாடல்களும், அண்டபுராண ஹாஸ்யப் பாடல்களும், நாயன்மார் சரித்திர உண்மைபோன்ற பல கட்டுரைகளும் நிறைந்துள்ளன.

1931-வது வருடம் 4-வது வாலயம்.

தலையங்கம்:—அசமே புறம், வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் 10. உண்மையில் உழல்வார் திறம் 5. மெய்மையை அலமரச் செய்யலாமோ 4. அருமைவினா மருமை 4. மறப்பது முறுதியாமே. நள்ளாள் நகை 4. முதலிய கட்டுரைகள் 50.

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) கைக்கேசி சூழ்வினைப் படலம் முதல் அயோத்தியாகாண்டம் இறுதியாக 50 கட்டுரைகளில் ஆராயப்பெற்றிருக்கின்றது.

சூளாமணி:—(K. இராமரத்னம் ஐயர், B. A.) இதுகாறும் உரை யெழுதப்பெறாத இந்நூல், உரையுடன் பதிப்பிக்க ஆரம்பமாகி இவ்வாண்டில் ஐந்தாம் செய்யுள்கள் வந்துள்ளன.

யாப்பிலக்கணம்:—உறுப்பியலும், செய்யுளியலில் பாக்களின் இலக்கணமும்.

அப்பர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் 64 கலைகளைக் கையாண்ட பெருமை விரிவாக வரையப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆண்டாள்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) ஆண்டாள் பிறப்பு, இளமை, கல்வித்திறம், அனுபவம், யௌவனம், மதம், சித்தார்த்தம், முத்தி முதலியவைகளின் உண்மை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாட்சுசுந்தரம், M. A. B. L.) புலன்களின் அமைப்பும், உணர்வு முதலியவைகளின் தத்துவமும் விளக்கப்பெற்றன.

பிலாரோ நாடகம்:—ஆங்கிலப்புவவர் R. B. Sheridan எழுதிய நாடகமொழிபெயர்ப்பு.

நவராத்திரி நாடகம்:—(K. N. சுந்தரேசன், B. A. Hons) ஓர் நவீன நாடகம்.

சிதம்பரதேவர் சரிதம்:—(Dr. V. S. அருணாசலம் பிள்ளை) முத்தியில் மனம் வைத்து உலகத்தில் விவகரிப்பார் பெருமையை உட்கொண்ட வோர் நாவல்.

களவியற் காரிகை:—(S. வைபாபுரிப்பிள்ளை, B. A. B. L.) இதுகாறும் அச்சேறாத நூல். அகப்பொரு ளிலக்கணத்தின் சிறப்பை விளக்கவல்லது.

கந்தபுராணமும் சங்க நூல்களும்:—(பண்டிதர், திம்ம்பா ஐயர்) கந்தபுராணத்தைச் சங்கநூல்களோடு ஒப்புநோக்கி ஆராயும் கட்டுரைகள்.

இவை தவிர, மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள், தமிழிரட்டையர், முதலிய கட்டுரைகள் பல. ஒவ்வொரு வாலயத்திற்கும் விலை வருமாறு:— பைண்ட் செய்யாதது ரூ. 7 8 0

ஒவ்வொரு வாலயத்திற்கும் விலை வருமாறு:— ஆப்லேதர் கில்ட் பைண்ட் ரூ. 9 0 0

காலிகோ கில்ட் பைண்ட் ரூ. 8 8 0 ஆப்லேதர் கில்ட் பைண்ட் ரூ. 9 0 0

இவ்விலையில் தபால் அல்லது இரயில் சார்பு அடங்கவில்லை. இந்தியாவில் உள்ளவர்கள் இரயில்வே பார்ஸல் மூலமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். To Pay போட்டு அனுப்புவோம். எழுதப்பெற்றிருக்கும் மேல் இரயில்வே கட்டணம் ஆகாது. பர்மா, விலோன் இவ்விரண்டு இடங்களுக்கும் ரயிலில் அனுப்பமுடியாதா இரயில்வே கட்டணம் ஆகாது. 2-4-0 சேர்த்தனுப்பவேண்டும். மலேயே, தென்னாப் கையால் விலையுடன் தபால் பார்ஸல் சார்பு ரூ. 2-4-0 சேர்த்தனுப்பவேண்டும். இவைகளை வி. பி. பிரிக்கா முதலிய கார்டுகளில் இருப்பவர்க் தபால் சார்புக்கு ரூ. 3. சேர்த்தனுப்பவேண்டும். இவைகளை வி. பி. யில் அனுப்ப இயலாது. முன்பணம் அனுப்பி எழுதல் வேண்டும்.

வர்த்தமானம்

ஜோர்மனியில் வேலை யில்லாமை:—ஜோர்மனியில் நாளுக்கு நாள் வேலையில்லாதார் தொகை வளர்ந்து வருவதைக்கண்டு ஜோர்மன் அரசாங்கத்தார் வேலை நேரத்தைக் குறைத்தி, அதிகமானவர் வேலைபெறுவ தற்கானவோர் ஏற்பாட்டைச் செய்துவருகின்றனர் என்று தெரிகின்றது. இவ்வெற்பாட்டின்படி வாரத் திற்கு 40 மணி நேரமே தொழிற்சாலைகளில் ஒரு வன் வேலை செய்யவேண்டிய நேரமாகும். எஞ்சிய 16 மணிகேர வேலைசெய்வதற்கு அதிகமான தொழிலா ளர் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவர். இதனால் வேலை யில்லாத பலருக்கு வேலையுட்படும். வேலைநேரம் குறைந்ததால் சம்பளக்குறைவு ஒன்றும் ஏற்படாது. இவ்வரசாங்க ஏற்பாட்டை முதலாளிகள் ஏற்றுள் ளார்கள் என்றும் தெரிகின்றது.

இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்ட லங்காஷையர் தொழிலா ளர் வேலைநிறுத்த விஷயமாய் ஒரு சமரச முயற்சி செய்யப்பட்டுவருகின்றதென்றும் சீக்கிரத்தில் வேலை துவக்கப்படும் என்றும் தெரிகின்றது.

மாண்டவர் மீண்டார்:—லாகூரில் கோவாலியந்தி என்னுமிடத்தில் ஒருவர் மீண்ட நாட்களாக நேயுற்றி ருந்தார். சென்ற வாரம் செல்வாபக்கிழமை இரவு அவர் இறந்து போனார். உற்றாரும் உறவினரும் வருந் திக்கொண்டிருந்தனர். பொழுது விடிந்ததும் சலக்கரி பைக்குரிய ஏற்பாடு நடந்தது. பிரேதத்தை அசுற்ற முயலுகையில் மாண்டவர் தூங்கி விழித்தவா்போல் எழுந்து உட்கார்ந்தார். விபப்பெய்திய உறவினரைப் பார்த்து, தாம் சுவர்க்கம் சென்றதாகவும், அங்குச் சென்றதும், இங்கு வரவேண்டியவர் வேறொருவர் என்று சுவர்க்க வாசிகள் தன்னைத் திருப்பிவிட்டனர் என்றும் கூறினர். மேலும் இனித்தம்மைத் துறவியாக எஞ்சியுள்ள காலத்தைக் கழிக்குமாறு சுவர்க்கலோ கத்தினர் தனக்கு விதித்தனர் என்றும் அவர் தனது மனைவி மக்களுக்குச் சொன்னார் என்று, லாகூர்ச் செ ய்தி கூறுகின்றது.

தற்கொலை:—வெங்கடாசலம் பந்தலு என்பவர், திரு வல்லிக்கேணியில் வசித்துக்கொண்டு எம். எஸ். பீ ட்சைக்குப் படித்தனர். அவருக்கு வயது 23 இருக் கும். அவரது குடும்பத்தில் சமீபத்தில் நிகழ்ந்த பல தொல்லைகள் அவரை வருத்திக்கொண்டிருந்தவென னத் தெரிகின்றது. 16-ந்தேதி இரவு அவரும் அவரு டன் கூட இருக்கும் நண்பரும் பேசிக்கொண்டிருந்த னர். அப்பொழுது வெங்கடாசலம் பந்தலு என்பார் அமைதியில்லாதிருந்தனராம். அவரது நண்பர், ஏதா வது புத்தகத்தை எடுத்துப் படி என்று கூறித் தூங்கிவிட்டனராம். பிறகு ஏதோ ஒரு சப்தம் கேட் த் அவர் எழுந்தனராம். அப்பொழுது வெங்கடா சலம் பந்தலு சாருத்தருணத்தி லிருந்தாராம். வயித் திய உதவி அளிக்கப்பட்டது எனினும் பயன்பட் டில்லை. அவரது சட்டைப்பையிலிருந்து அகப்பட்ட ஒரு துண்டே கடித்ததில், தாம் மாண்டதற்கு எவரும் காரணமில்லை என்றும், தாமே விரும்பிச் செத்ததாக வும் குறிக்கப்பட்டிருந்தது. போலீசார் விசாரித்துத் தற்கொலை என்ற முடிவுக்கு வந்தனர்.

இந்தியாவின் ண்டர்கள்:—இந்தியாவின் அ னாதப முடைய சில ஆங்கிலேயர்கள் செப்டம்பர்

மாதம் 18-ந்தேதி ஒரு கூட்டங்கூடி, அக்டோபர் மாதம் 22-ந்தேதியன்று இந்திய அனுதாபிகள் 24 மணி நேரம் உபவாசியிருப்பதென்றும், அவ்வுபவா ஸத்தினால் மிச்சமாகும் தொகையைக் கார்தியடிகளு க்கு அனுப்பிவிடுவதென்றும் ஒரு தீர்மானம் செய் துள்ளார்கள் என்று ண்டன் செய்தி கூறுகின்றது.

மன்னர்சபைக் கூட்டம்:—இனி ண்டனில் மூன் றும் முறைபாக நடக்கவிருக்கும் வட்டமேஜை மஹா நாட்டிற்குப் பிரதிநிதிகளையனுப்பும் விஷயமாய் ஆ லோசனை செய்ய 18-ந்தேதியன்று இந்திய மன்னர் சபைக் கூட்டமொன்று நடந்தது. சுதேச மன்னர்க ளில் பெரும்பாலோர் வந்திருந்தனர்.

பெட்டேலின் சுற்றுப் பிரயாணம்:—ஸ்ரீமான் வி. ஜே. பட்டேல் அமெரிக்காவில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்பொருட்டு ண்டனிலிருந்து பிரயாணமா யுள்ளார் என்றும், அங்குச் சுற்றுப்பிரயாணம் முடிந்த தும் இந்தியா திரும்புவாரென்றும் தெரிகின்றது.

டாகூர் பெற்ற செய்தி:—ஸ்காட்லாண்டிலுள்ள ஸர் டேனியல் ஹாயில்டன் என்னும் இந்திய நண்பர் டாக்டர் ரவீந்திரநாத் தாகூருக்கு விடுத்தன செய்தி வருமாறு:—

“சென்ற நவம்பர் மாதம் நான் கார்தியடிகளோடு பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது அவர் இந்தி யாவிலுள்ள லாகூம் கிராமங்களில் ஒவ்வொரு கிரா மத்திற்கும் ஒரு லோட் இருக்கவேண்டும் என்றும், அப்பொழுதுதான் அரசாங்கம் சரியான பிரிதித் துவம் உடையதாகும் என்றும் கூறினர். இது விஷயத் தை நான் லார்ட் இர்வினுக்குத் தெரிவித்துள்ளேன் என்பதைக் கார்தியடிகளுக்கு அறிவிப்பீர்களாக. இந்த ஒட்டுக்களைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக உபயோகிக்க வேண்டும் என்றும் லார்ட் இர்வினுக்கு வற்புறுத்தியுள்ளேன். கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் எல்லா வகுப்பினரும் இருப்பதால், வகுப்புவாதத்திற்கு இட மில்லை. இந்தியாவில் கூட்டுறவுச் சங்க முறை வளா வேண்டும்.”

வட இந்தியாவிலுள்ள பல விடங்களில் தாழ்த்தப் பட்ட வகுப்பினர்களின் கூட்டங்களைப்பற்றிய செய் திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கூட் டத்திலும் தனித்தொகுதி கண்டிக்கப்பட்டுள்ளது என் று தெரிகின்றது.

தேசப் பிரஷ்டம்:—ஸ்ரீ பண்டித மதன்மோகன் மா ளவிராஜின் குமாரரான கோவிந்த கார்த மாளவியா காகிபைவிட்டு அகல வேண்டுமென்றும் மறு உத்தரவு வரையில் அவர் காகிக்குள் துழைபலாகாதென்றும், காகி லில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட் ஒரு தேசப்பிரஷ்ட உத்த ரவைப் பிறப்பித்திருக்கின்றார் என்று ஒரு விசேஷச் செய்தி கூறுகின்றது.

கார்தியடிகள்:—கார்தியடிகள், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்குத் தனித்தொகுதி கொடுத்து இந்து சமுகம் பிரவுழர் செய்யும் முயற்சியைத் தடுக்கும் பொருட்டு, 20-ந்தேதி 12 மணிக்கு உபவாஸத்தை ஆரம்பித்தனர். இவ்வுபவாஸத்தின்போது அகலும்வரை அடிக்கடி உணர்வுகூட்டுகின்றனர்.

இவ்வுபவாஸத்தின்போது அகலும்வரை அடிக்கடி உணர்வுகூட்டுகின்றனர்.

இவ்வுபவாஸத்தின்போது அகலும்வரை அடிக்கடி உணர்வுகூட்டுகின்றனர்.

இவ்வுபவாஸத்தின்போது அகலும்வரை அடிக்கடி உணர்வுகூட்டுகின்றனர்.

— சாஸ்வதி பவுண்டரி —

தந்திலிலாசம்:—காஸ்டிங்.

[Established 1904]

[டெலிபோன் நெ:—3002]

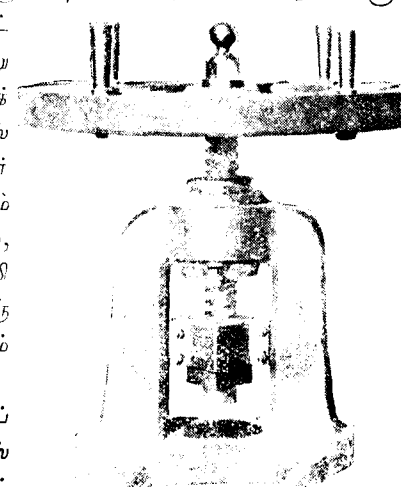
96. புனியத் தோப்பு ஹைரோட், பெரம்பூர் பாரக்ஸ், சென்னை.

எம்மிடம் தேர்ச்சிபெற்ற இந்தியத் தொழிலாளர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட ரங்குன் & அமரிக்கன் டைப், ரைஸ்ஷெல்லர்களும், பாலிஷிங் கோன்களும், மூன்று தினசரையுள்ள சவரன் டைப்ரஸ்களும், வெள்ளிப் பாத்திரங்கள் செய்யும் பிரஸ்களும், பொன் வெள்ளித் தகட்டு டால்களும், கரும்பால்களில் கலக்கத் தாளைகளும், சாதா மூன்று கால் கரும்பால்களும், தண்டவாளச் சுழல்படிகளும், தண்டவாளத் தூண்களும், பலவிதமானத் தண்டவாளக் கிராதிகளும், ஆயில் காஸ் மோட்டார் எஞ்சின்களுக்குத் தேவையாயுள்ள விலிண்டர், வாட்டர் ஜாகட்டுக்களும், மற்றத் தனிச் சாமான்களும், எங்கெங்கு டைப் நெம் பர் 1, 2, 3, 4, 7 & 8 பால்பேரிங் & சாதா ரைஸ் ஹெல்ஸ்களும், அவைகளுக்கு வேண்டிய தனிச் சாமான்களும், தண்டவாள சாதா புல்லிகளும், படபாதிப் புல்லிகளும், கிடைக்கும். ஆயில் காஸ் ஸ்டம் எஞ்சின்களின் லைனரை ரீபோர் செய்தும் புதிய பீட்டன் போட்டும் கொடுக்கப்படும்.

முனிவரிபாலிகளுக்குத் தேவையாயுள்ள எலக்ட்ரிக் விளக்குப் போஸ்களும், சாதாரண 1, 2, 3, 4, 5 கிலாயுள்ள லாந்தர் போஸ்களும், வாராவதிக்குப் போடக்கூடிய லாந்தர் போஸ்களும் பிராக்கட்டுக்களும், மேலேல் கலர்களும், திம்மிக்களும், குப்பைவெண்டி இன்டெட் அவுட்லெட் ரால்வுசெட்டுகளும், பைப்பு பீட்டிங்கிக்கு வேண்டிய தண்டவாளச் குழாய்களும், சுப்பிளிங் பைப் டி, பிரான்ச் ரெடியூஸர்களும், தோட்டத்தில் போடக்கூடிய தண்டவாளப் பெஞ்சு கால்களும், பள்ளிக்கூடத்துக்கு வேண்டிய சாதா மடிப்புப் பெஞ்சுகளும் கிடைக்கும்.

மெல்பேரில் தகட்டினால் செய்த பாயிலர் சிம்னிகள், டாங்குகள், நெல் அவிக்கும் பாய்லர்கள், டிராஸ்கள், வாராவதிகள் இன்னும் பலவிதமான ரிவிட்டு லேலைகள் யாவும் நேர்த்தியாய்த் தயாரித்துக் கொடுக்கின்றோம்.

சார்ஜிகள் மிகவும் சரசம். குறித்த காலந் தவறுவதில்லை. கேட்லாக்கிற்கு எழுதவும்.

:: அமிர்த சாகரம் ::

தேக பலத்தையும், ஞாபகவிருத்தியையும், பும்ஸத் வத்தையும், கொடுப்பதில் எங்கள்

அமிர்தார்ணவ லேகியம்

அமிர்தசாகரம் போன்றது. மேலும், நீடித்த தலைவலி, மண்டை இடி, மார்பு வலி, தேகச் சூடு முதலிய வியாதிகளைக் கரஸ்தமாகக் கண்டிக்கும். 20-தோலா லேகியம் கொண்ட டப்பி 1-க்கு ரூபா 2.

இலும்! ஆரோக்கிய கிரந்தம் இலும்! கேட்போருக்கு இலுமாகவும், தபாற்செவ வில்லாமலும் அனுப்பப்படும்.

ஆதங்க ரிக்ரஹ ஒளஷதாலையம்,
26, பிராட்வே, மதராஸ்.

கற்பக மலர் (சிறு கதைகள்)

(ஆசிரியர் - சகோதரி வி. பாலம்மாள்)

மலர் 1 - விருந்தில் விலங்கு - விலை அணை 3.

மலர் 2 - அவள் இஷ்டம் - விலை அணை 3.

ஏழனு ஸ்டாம்புக்கு 2-புத்தகங்கள் அனுப்பப்படும்.

ஸ்ரீமதி பிரசுராலயம், மயிலாப்பூர், சென்னை.

ஆ. ஸி. கஸ்தூரங்கய்யர் B.A., L.T.,
இயற்றிய

:: பாகவத வினா விடை ::

சிறந்த கிளேஸ் காகிதத்தில் நன்கு அச்சிடப்பட்ட 550 பக்கங்களும் 20 சித்திரப்படங்களும் கொண்டது. விரிவான அட்டவணையும், கிருஷ்ணலீலை, லீலா சுகர் கதை போன்ற பலமுக்கியமான விடயங்களின் மெய்க் கருத்தை விளக்கும் அநுபந்தங்கள் அடங்கியது. ரூ. 2. பாலினோதினி ஆபீஸ், 323, தண்டையாரப்பேட்டை வண்ணாரப்பேட்டை போஸ்ட், மதராஸ்

NATIONAL INSURANCE COMPANY, LIMITED. Head Office : NATIONAL INSURANCE BUILDING, 7, Council House Street, Calcutta.

New Policies Issued in 1931
for over ... Rs. 1,32,33,000

Showing an increase over
the New Business figure
for 1930 of ... 16.54 %

Claims paid up to end of
1931 over ... Rs. 90,00,000

Invested Funds amount to over Rs. 1,75,00,000

LOW RATES LIBERAL CONDITIONS
NEW TABLES NEW BENEFITS

For particulars & Agencies please write to:—

R. G. DAS & Co., The Branch Secretary,
Managers. OR Madras Branch,
113, Armenian Street,
Madras.

FIRE & ACCIDENT RISKS covered by NATIONAL FIRE AND

GENERAL INSURANCE COMPANY Ltd.,
NATIONAL INSURANCE BUILDING,
7, Council House Street, Calcutta.

The Branch Secretary,
Madras Branch, OR R. G. DAS & Co.,
113, Armenian Street, Managers.
Madras.